

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ КУЛЬТУРИ ФАКУЛЬТЕТ
СЦЕНІЧНОГО МИСТЕЦТВА
Кафедра режисури

НАТАЛІЯ УСЕНОВА

ТВОРЧИЙ ПРОЄКТ: ВЕЧІР-РЕКВІЄМ, ПРИСВЯЧЕНИЙ 4-Ї
РІЧНИЦІ ПОВНОМАСШТАБНОГО ВТОРГНЕННЯ РФ В УКРАЇНУ

«СИМФОНІЯ ВІЧНОСТІ»

спеціальність 026 Сценічне мистецтво

галузь знань 02 Культура і мистецтво

Подається на здобуття освітньої кваліфікації бакалавр сценічного мистецтва

Пояснювальна записка до творчого проєкту містить результати власних досліджень, авторські творчі режисерсько-постановчі розробки та практичні напрацювання здобувача. Використання ідей, наукових результатів і текстів інших авторів здійснюється з обов'язковим посиланням на відповідні джерела. Усі матеріали подані з дотриманням принципів академічної доброчесності.

 Наталія УСЕНОВА

Творчий керівник: Янушевич Інна Олександрівна, викладач кафедри режисури ХДАК

Дата захисту 28.05.2026 р.

Національна шкала

Кількість балів 97 оцінка ECTS A

Харків – 2026

ЗМІСТ

ЗМІСТ.....	2
ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ОДИНИЦЬ.....	3
ВСТУП.....	5
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ВЕЧІРУ-РЕКВІУМУ «СИМФОНІЯ ВІЧНОСТІ» В УМОВАХ ПІДЗЕМНОГО ПРОСТОРУ.....	8
1.1. Аналіз джерельної бази, використаної при розробці і постановці VR	8
1.2. Аналіз музичного матеріалу, використаного для творчими колективами, здіяйними в постановці.....	13
1.3. Специфіка режисури VR в умовах подвійного призначення.....	15
РОЗДІЛ 2. РЕЖИСЕРСЬКИЙ АНАЛІЗ ТА ВТІЛЕННЯ СЦЕНАРІЮ ВЕЧІРУ- РЕКВІУМУ «СИМФОНІЯ ВІЧНОСТІ» ДО ЧЕТВЕРТИХ РОКОВИН РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ.....	18
2.1. Ідейно-тематичний аналіз сценарію вечору-реквієму.....	18
2.2. Режисерський задум: синтез академічного мистецтва та мультимедійних технологій.....	24
2.3. Втілення режисерського задуму за постановочним планом.....	29
ВИСНОВКИ.....	58
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	63
ДОДАТКИ.....	67

ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ОДЕНИЦЬ

Впорядкування театралізованої дії – це процес створення сценарію, організація та логічне поєднання різних елементів дійства (мовлення, музики, технічних засобів, рухів) у цілісну художню структуру.

Драматургічні функції музики — конкретні завдання, які виконує музика у видовищі: емоційне забарвлення, ритмічна організація, авторський коментар, підкреслення конфлікту, ліричний відступ.

Комеморативний артпроект – це художня ініціатива, головною метою якої є вшанування пам'яті про певні події, постаті або явища. Це спроба «перекласти» суху мову історії на мову емоцій, символів та образів.

Консолідація – процес об'єднання окремих частин у єдине ціле.

Концерт-реквієм – особливий жанр мистецького заходу, який поєднує в собі музичне виконання (високого академічного стилю) з актом публічного вшанування пам'яті загиблих або жертв трагічних подій.

ВР – вечір-реквієм з елементами документальної драми та мультимедійної інсталяції.

Меморіальний захід – це широке поняття, яке об'єднує різні форми вшанування пам'яті про видатних людей або значущі історичні події.

Міська акція-реквієм – динамічна форма, що включає елементи перфоменсу, інсталяції або візуального мистецтва.

Музична драматургія — дія, озвучена в музиці; динамічний компонент видовища, що виконує драматургічну функцію, а не є простим тлом чи ілюстрацією.

Музична форма — структура музичного твору з його неповторним образно-емоційним та інтонаційним ладом; руйнувати її неприпустимо.

Музична партитура — документ, що фіксує все музичне оформлення видовища або концерту; одна з граф монтажного листа.

Музично-літературна композиція — жанр, у якому музика є рівноправним партнером слова, здатним посилити виразність і увиразнити ідею твору.

Приміщення подвійного призначення (СПП) — це наземні і підземні споруди, які у мирний час використовуються за своїми основними функціями, а під час воєнного стану — як укриття для захисту населення.

Просторові домінанти у декораційному оформленні — це найбільш значущі елементи сценографії (об'єкти, конструкції, світлові акценти), які привертають увагу глядача та організують сценічний простір, визначають ієрархію сприйняття заходу.

Сакральне місце пам'яті — це символічний простір, у якому кристалізується колективна пам'ять певної спільноти про героїчні чи трагічні події минулого.

Умови подвійного призначення — сукупність вимог до дизайну та функціоналу об'єкта, які дозволяють йому бути одночасно і засобом вшанування пам'яті і корисним елементом інфраструктури.

ВСТУП

Актуальність теми. Згідно з навчальною програмою, здобувачі освіти першого (бакалаврського) рівня факультету сценічного мистецтва, освітньо-професійної програми «Режисура шоу та артпроектів», за період виробничої практики повинні сформувати та втілити режисерський задум кваліфікаційної роботи. За для втілення режисерського задуму, було обрано форму концерту-реквієму з елементами документальної драми та мультимедійної інсталяції (надалі позначатимуться як ВР): основу сценарію заходу складають академічні музичні номери, які акцентують на вшануванні пам'яті загиблих захисників та захисниць, документальний матеріал та сучасні мультимедійні технології в нетрадиційному сценічному просторі метрополітена (сховища).

Обрана тема привернула мою увагу тим, що під час війни формат ВР може стати дієвим інструментом збереження національної пам'яті та перетворити мистецтво на колективну терапію. Головним завданням для мене, як режисера, постала можливість показати весь трагізм людських втрат війни через поєднання високого академічного мистецтва, візуальних образів, адаптувавши обраний формат, до умов підземного простору (метрополітену).

Тема вшанування пам'яті надзвичайно актуальна під час тривалого повномасштабного вторгнення Росії до України та є однією із базових частин консолідації суспільства та формування національної свідомості. Проведення даного заходу на майданчику в безпечному підземному просторі метрополітену міста Харкова (станції метро «Історичний музей»), наголошує про незламний дух міської громади та здатність культури адаптуватися до критичних умов. В процесі задуму та втілення обраного заходу були використані набуті фахові знання із режисури масових заходів, роботи з великими творчими колективами та задіянням мультимедійних технологій.

Мета – є розробка унікальної режисерської концепції та практична реалізація режисерської концепції ВР, присвяченого 4-й річниці

повномасштабного вторгнення до України російських окупантів, з ціллю усвідомити потребу у вічному вшануванні подвигу захисників вітчизни, які віддали своє життя за свободу країни та висловити підтримку рідним загиблих. До того ж, важливо було в цей складний для держави час, консолідувати харківську громаду навколо національних цінностей за допомогою синтезу класичної музики та сучасних спецзасобів режисури.

Для досягнення поставленої мети, необхідно виконати наступні **завдання**:

1. визначити основні поняття та специфіку концерту реквієму «Симфонія вічності»;
2. проаналізувати джерельну базу, використаної при розробці і постановці концерту-реквієму;
3. проаналізувати музичний матеріал (від класичних творів В. Моцарта до сучасних музичних присвят З. Алмаші) творчих колективів, задіяних в постановці КР (хору, симфонічного оркестру та солістів Харківського національного академічного театру імені Миколи Лисенка, Академічного хору імені В'ячеслава Палкіна Харківської обласної філармонії);
4. виділити характерні риси режисури ВР в умовах обмеженого підземного простору;
5. розробити режисерську концепцію сценічного дійства ВР «Симфонія вічності», яка поєднує в сценарії різні творчі блоки (вшанування пам'яті, музичні і візуальні елементи) та розкриває тему заходу – вшанування пам'яті загиблих захисників та захисниць України та осмислення чотирьох років стійкості, боротьби та мужності українського народу в умовах повномасштабної агресії Росії;

6. створити детальний режисерський план постановки ВР «Симфонія вічності», включаючи розробку мізансцен, музичного оформлення, візуальних ефектів, монтажу);

7. здійснити постановку ВР за написаним сценарієм за допомогою розробленого режисерського задуму;

8. визначити методи координації великої кількості виконавців творчих колективів у специфічній акустичній підземній локації;

9. зняти та змонтувати відео ВР.

Об'єктом дослідження є процес режисури сценічного дійства комеморативного артпроекту в контексті сучасного українського мистецтва під час воєнного стану.

Предметом дослідження є унікальна режисерська концепція, що поєднала в собі академічне музичне мистецтво, документальний матеріал та сучасні мультимедійні технології в нетрадиційному сценічному просторі метрополітена (сховища)

У процесі роботи над комеморативним артпроектом ВР «Симфонія вічності», були створені умови для підтвердження професійних режисерських знань та вмінь.

Практичні результати дипломної роботи можуть бути використані для організації та проведенні культурно-мистецьких заходів, присвячених вшануванню пам'яті загиблих захисників та захисниць України та осмислення стійкості, боротьби та мужності українського народу в умовах повномасштабної агресії Росії. До того ж, матеріали роботи можуть бути використані в освітніх цілях для консолідування харківської громади навколо національних цінностей, за допомогою синтезу класичної музики та сучасних спецзасобів режисури.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ОРГАНІЗАЦІЇ ВЕЧОРУ-РЕКВІУМУ «СИМФОНІЯ ВІЧНОСТІ» В УМОВАХ ПІДЗЕМНОГО ПРОСТОРУ

1.1. Аналіз джерельної бази, використаної при розробці і постановці ВР

Для вдалої розробки унікальної концепції та постановки КР «Симфонія вічності», з метою усвідомлення потреби у вічному вшануванні подвигу захисників вітчизни, які віддали своє життя за свободу країни та консолідації харківської громади навколо національних цінностей, було застосовано комплексне опрацювання наукової, мистецтвознавчої та методичної літератури. Специфіка обраного формату – ВР, як міська акція-реквієм – сприяла поєднанню академічного музичного мистецтва професійних творчих колективів Харкова з документальною драматургією війни в умовах обмеженого підземного простору харківського метрополітену, та вимагала знань із теорії режисури, соціології та безпекових протоколів воєнного часу. Такий комплексний аналіз джерел сприяв досягненню поставленої мети та виконанню поставлених завдань.

Першими були опрацьовані нормативно-правові акти, на які спираються організатори концерту-реквієму при проведенні подібних заходів в період дії воєнного стану. Закон України «Про правовий режим воєнного стану» (ст. 8) обґрунтовує, що будь-які масові заходи в метро (та інших громадських місцях) потребують узгодження (письмове) з місцевою адміністрацією та з управліннями СБУ, Національної поліції та ДСНС, так як метрополітен функціонує як об'єкт критичної інфраструктури, передбачає особливий режим роботи та охорону. В статті 8 наголошено: «В Україні або в окремих її місцевостях, де введено воєнний стан, військове командування разом із військовими адміністраціями (у разі їх утворення) можуть самотійно або із залученням органів виконавчої влади... здійснювати в межах тимчасових обмежень конституційних прав і свобод людини і громадянина, а також прав і законних інтересів юридичних осіб, передбачених указом Президента України

про введення воєнного стану, такі заходи правового режиму воєнного стану [20].

У Пункті 2, 4 питання шостого протоколу №3 засідання Ради оборони Харківської області від 28 березня 2023 року на період дії воєнного стану в Україні зі змінами, внесеними пунктами 2, 3 питання другого протоколу № 7 засідання Ради оборони Харківської області від 7 липня 2023 року було зазначено про проведення масових заходів: «У спеціально визначених безпечних місцях (їх переліку не опубліковано — прим. авт.) або не більше 50 осіб на відкритому просторі. У приміщеннях і будівлях, які відповідають нормам пожежної безпеки, із наявними захисними спорудами цивільного захисту, пристосованими відповідно до чинного законодавства для укриття населення» [6].

Був опрацьований Указ Президента України №621\2019 від 23 серпня 2019 року, який наголошує 29 серпня Днем пам'яті захисників України: «На підтримку ініціатив громадськості та з метою гідного вшанування пам'яті військовослужбовців і учасників добровольчих формувань, які загинули в боротьбі за незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України, увічнення їх героїзму, зміцнення патріотичного духу у суспільстві» [21].

Наступним етапом для втілення режисерського задуму ВР став аналіз наукових праць з сценаристики та режисури. Праці С. Безклубенко «Основи режисури» [3] та «Мистецтво: термін та поняття» [2], О. Кужельний «Основи режисури театралізованих видовищ і свят» [14], Б. Шарварко «Режисура театралізованого масового дійства» [26] набули в дослідженні головного методологічного підґрунтя з режисури.

Науковий трактат «Основи режисури» С. Безклубенко став у допомозі при структуруванні внутрішньої драматургії ВР. В ньому автор розглядає режисуру як універсальну творчу діяльність, та зосереджує увагу на важливості режисерського задуму як першооснови будь-якої постановки.

Дослідження режисури саме під таким кутом, допомогли при аналізі структури драматичного конфлікту та освоєнні методів втілення задуму через дійові засоби. Детальний опис автором наскрізної дії, став у допомозі при створенні внутрішньої напруги КР: від позивних трубачів (на початку заходу) до фінальної «Молитви за Україну». В результаті чого глядач отримав монолітний художній витвір, у якому кожен окремий музичний номер працював на розкриття головної ідеї заходу – незламності духу.

Своєрідність процесів з масштабними сценічними формами та характерні риси їх драматичної побудови було досліджено у праці класика вітчизняної режисури масових форм «Режисура театралізованого масового дійства» – Б. Г. Шарварко [26]. Науковиця Білаш О. С. писала про нього: «Борис Шарварко творив в епоху, коли головною метою нових свят було продемонструвати визначальні зміни в культурному і соціально політичному житті» [4]. Вона зазначає, що саме Б. Шарварко чітко зазначив кінцеву мету режисера масових свят: «Режисер має захопити конфліктність того, що його турбує: зміст, сили (хто і яку позицію займає, яка кінцева мета, дія і контрдія), предмет конфлікту, а ще характер і глибинні передумови» [4]. Саме за цим принципом була розроблена режисерська концепція сценічного дійства ВР, яка поєднала в сценарії різні творчі блоки: вшанування пам'яті, музичні та візуальні елементи. Саме спираючись на ці знання було вдало розкрито тему заходу – вшанування пам'яті загиблих захисників та захисниць України та осмислення чотирьох років стійкості, боротьби та мужності українського народу в умовах повномасштабної агресії Росії.

При розробці сценарію також була використана унікальна методика Б. Шарварко – методика «монтажного листа» [26]: здобутки з організації великих концертних програм стали у нагоді при координуванні роботи з симфонічним оркестром, хорами та солістами.

Методологічні питання стосовно створення художнього образу в масових заходах, були закриті працею О. П. Кужельного «Основи режисури

театралізованих видовищ і свят» [14]. Вагомі підсумки автора щодо специфіки мистецького синтезу та значні висновки до ролі символу в масовій культурі, сприяли розробці візуально-символічного ряду КР: «Саме вибудова образу в дійстві та сприйняття цього процесу глядачем і є змістом мистецького діалогу» [14]. Фотографії загиблих на фоні «Свічі пам'яті», які виводилися на екранах протягом виконання номерів для вшанування пам'яті та курсанти з квітами – стали втіленням режисерського рішення простору на станції метро. Така візуалізація показала, що художній образ в масовому видовищі має бути короткоковним та ємним.

Особливості роботи в специфічних просторах було проаналізовано А. Г. Коверзневою в навчальному посібнику «Методика роботи режисера над театралізованим заходом» [9]. На сторінках посібника авторка досліджує трансформацію реального середовища у художній простір (весь технологічний процес реалізації художнього проєкту): від творчого задуму до арт-об'єкту. Для створення ВР значну цінність мали рекомендації до освоєння нестандартних сценічних платформ. Коверзева А. Г. дає методику організації простору: описує як перетворити міський простір на дійову особу, яка вимагає особливого мізансценування, візуалізації і пластики. В нашому випадку це стосувалося перону на станції метро «Історичний музей». Для створення заходу простір станції метро був поділений на зони, і його архітектурні особливості перетворені на декораційне оформлення.

І якщо методологічну вертикаль принципів режисури ВР складали праці С. Безклубенка, Б. Шарварка, О. Кужельного, А. Г. Коверзевої, практичне втілення набуло реальних обрисів завдяки праці А. Обертинської «Основи теорії драми та сценарної майстерності» [16].

А. Обертинська фокусується на сценарності. Її бачення, щодо впорядкування театралізованої дії, допомогли трансформувати набір музичних номерів на монолітний сценарій-реквієм: «... сценарно-режисерський хід дає можливість образного рішення, є стержнем монтажу

окремих епізодів, сприяє тому, що художні ілюстрації не видавалися вставними номерами, а усні виступи – непотрібним доповненням» [16]. Спираючись на методичні розробки А. Обертинської щодо опрацювання документального матеріалу і переведення його до художньої площини, дозволило інтегрувати фактичні свідчення у музичний простір, що гарантувало наскрізну дію та сприяло високому емоційному відгуку глядача. Глядач стає співучасником дії. У ВР це втілено через хвилину мовчання та церемонію покладання квітів (учасник ритуалу вшанування). А це і є надзавданням для сценариста-режисера – здобути художньо-документальну цілісність.

Головну увагу при написанні сценарію та втіленні режисерського задуму було надано жанровій основі ВР. Основу мистецтвознавчого процесу склало дослідження О. Зінченко «Жанр реквієму в сучасній музичній культурі: соціокультурний та виконавський аспекти» [7]. В ньому авторка аналізує реквієм не тільки як музичний канон, а й як соціальний феномен: його перетворення богослужіння на потужний ресурс колективної пам'яті та громадського вияву. Це дало змогу сценарно-режисерській групі консолідувати до сценарію класичні твори В. Моцарта та Й. С. Баха так, щоб вони стали дієвою ланкою драматургії. Прикладом може бути використання «Lacrimosa» В. Моцарта при покладанні квітів курсантами. Цей класичний прийом був використаний для загострення емоційної напруги.

Вагомим елементом джерельної бази набув фактологічний матеріал. В сценарії були використана реальна переписка та вірші-звернення, які є у публічному доступі у соціальних мережах протягом років війни. Цей матеріал став гарантом «правди життя» на сценічному майданчику. А це головна вимога для комеморативного заходу. Яка досліджена в праці Т. Кривошеї «Художньо-образні засоби вшанування пам'яті героїв у сучасних театралізованих заходах» [11], в якій розглядається видозміна традиційних масових заходів у сучасні мультимедійні комеморації [11]. Залучення

реальних меседжів на екранах, перетворило аналітику війни на потужні емоції глядачів. Екрани на майданчику стали «вікнами у вічність», які поєднали обмежений простір метро з образами загиблих. Науковий труд Т. Кривошеї спрацював як об'єднана ланка між класичною режисурою і покликом сучасного воєнного часу.

Таким чином, синтез методичних матеріалів з режисури (як організувати подію у нестандартному просторі) Б. Безклубенка, Б. Шарварка, О. Кужельного, А. Г. Коверзевої і драматургічних розробок (як написати дієвий сценарій за реальними подіями) А. Обертинської та Т. Кривошеї, забезпечили високу якість форми та змісту КР: кожен компонент (від майданчика до музики) – підлеглі цілісному режисерському задуму. В результаті глядач отримав складне художньо-документальне дійство, яке задовольняє вимоги сучасного суспільства.

1.2. Аналіз музичного матеріалу, використаного для творчими колективами, задіяними в постановці

Оскільки саме музика в жанрі реквієму бере на себе роль головного драматурга заходу, бо упорядковує дію, регулює динаміку та зумовлює емоційний стан глядача, вона потребує ретельного аналізу музичного матеріалу.

Початок заходу відзначений сольним звучанням труб. Таке використання інструментів має подвійне значення. По-перше, різкий звук труби прорізає акустику метро і приковує увагу глядача. По-друге, труби завжди були інструментом для провіщування, сигналом до молитви і до бою. Сигнал на початку заходу позначив перехід від буденного шуму до сакрального звуку.

Упорядкування музичного контенту для концерту-реквієму базується синтезі світової класики, національного культурного надбання та сучасних академічних творах.

Однім із провідних музичних творів ВР стала музика В. А. Моцарта. «Lacrimosa» відображає всесвітні масштаб скорботи. Наявність в ній особливої ритмічної структури (шестидольного розміру) схожий на плач, тому ідеально був поєднаний з візуальною складовою – покладанням квітів курсантами. А вдале розміщення артистів хору на сходах забезпечує ефект «вертикального звуку», який розповсюджується по усьому перону і відтворює храмову атмосферу.

Легендарна мелодія ля-мінору композитора і музикознавця М. Скорика «Мелодія» сприймається неофіційним духовним гімном сучасної України. На заході він використаний як ліричний центр: поєднуючи класичний реквієм із провідною документальною частиною. Потужне соло скрипки на фоні оркестру віддається у серці кожного глядача і розповідає про особистий біль кожного присутнього. Це музичний перехід від масштабної трагедії до індивідуальної. «Мелодія» розряджає обстановку після виконання монументального твору Моцарта і налаштовує глядача на сприйняття тексту переписок на екранах, і відбудовує простір для інтимного співпереживання.

Вставлення частин музичних творів сучасного композитора З. Алмаші («Місто Марії») та класичних творів І. С. Баха («Air») для фонового супроводу читців додало гостринки, актуальності та гарантувало безперебійність дії під час технічних пауз та переміщення колективів.

«Молитва за Україну» М. Лисенка стала фінальним акордом заходу. Вона виконувалася усіма учасниками заходу та підспівувалася глядачами і стала своєрідним катарсисом та життєстверджуючою крапкою. Така інтерпретація твору перетворила концерт на громадську акцію. Замкнений простір метро, створив потужне хорове звучання «Молитви», а вібрація від

звучання відчувалася фізично глядачами. Це було справжнім проявом сили і незламності.

Таким чином, використані музичні твори допомогли режисерові синхронізувати дію (хронометраж епізодів збігається із відеорядом на екрані), використати весь простір перону (хор – сходи, соло – перон) та провести глядача через катарсис (через біль до молитви). А творчі колективи ХНАТОБу та хору ім. Палкіна спрацювали як єдиний великий інструмент, бо саме музика стала головним дійовим засобом вираження надзавдання проєкту.

1.3. Специфіка режисури КР в умовах подвійного призначення

Втілення комеморативного артпроєкту в контексті сучасного українського мистецтва під час воєнного стану в локації подвійного призначення (метрополітену), ставить перед режисером не тільки художні задачі, а й потребує усвідомлення специфічних, логістичних, технічних та психологічних умов проведення ВР. Унікальність режисерського підходу полягала у трансформації цивільного простору на сакральне місце пам'яті.

Центральним залишалося питання – освоєння лінійної структури перону на станції метро «Історичний музей», де простір вимагає своєрідної структури мізансцен. За методикою А. Коверзневої, у режисера є право використати просторові доміанти для декораційного оформлення. В даному випадку простір між перонами став головним майданчиком, задником якому слугувало панно «Пишаємося бути харків'янами» над сходами. На цьому майданчику, на сходах були розміщені хорові колективи, перед яким розташувався симфонічний оркестр. Таким чином, отримали багатоповерхову сцену, з якої, мов з гори, лунав спів колективів: музично-драматичні дії були пристосовані до технічних та безпекових вимог простору. Саме таке рішення сприяло створенню монументального художнього образу: гармонічне звучання хору захопило весь простір станції та додало величчя ВР. Перон між

колонами, перед симфонічним оркестром був задіяний для рухливих мізансцен (курсанти, волонтери). Таке розташування сценічного майданчика було безпечним для пасажирів і не перешкоджало руху поїздів з одного боку. А з другого, долучало глядачів до заходу.

Треба зауважити, що найбільшою проблемою режисури в обмеженому просторі метрополітену є акустика. Акустичний ефект бетонних конструкцій зобов'язував режисера ретельного добору репертуару для забезпечення звукового балансування. Для звукового фокусу, симфонічний оркестр розташували перед сходами, створюючи міцну звукову основу, а солістів на «авансцені», щоб глядачі могли розібрати текст в умовах відлуння. Вдалим і доречним став режисерський прийом – позивні трубачів. Він влучно привернув увагу пасажирів на початку заходу та був чутний у всьому просторі перону.

Ще одним із викликів для режисера стало візуально-світлове рішення майданчику меж перонами: світлові партитури треба було урізати через те, що освітлення в метрополітені є безперервним. Головну ставку зробили на чотири екрани, які розмістили з обох боків перону. Вони і взяли на себе роль провідних світлових та ідейних домінант. До того ж, півсутінки, світло екранів та штучних свічок створювали сакральну атмосферу і трансформували приміщення метрополітену у монумент пам'яті з візуальним контентом: відео, фотографії загиблих героїв – основне джерело художньої інформації.

В локаціях подвійного значення завжди треба брати до уваги психологічний стан глядацької аудиторії. Для деяких мешканців Харкова метро – це болючий спогад про перші місяці повномасштабного вторгнення Росії в Україну. Це місце стало для них місцем безпеки та захисту. Тому доречно був використаний режисерський прийом з волонтерами, які знаходилися між колонами: спрацювало відчуття безпечної спільноти. Мистецька практика в подвійному просторі приймається глядачем як розвага, а як міцна емоційна підтримка. І щоб не перейти цю межу, режисеру треба

відмовитися від надмірного пафосу і робити акцент на щирості та документальності.

Крім того, метрополітен вимагає дотримуватися чітких вимог до часу руху поїздів. Треба вміло синхронізувати вихід біля 150 артистів хорів та солістів у обмеженому просторі, надати технічну безпеку оркестру та координувати роботу екранів.

Таким чином, режисура ВР, який проходить у приміщенні подвійного призначення являє собою синтез художньої творчості та технічної точності і базується на архітектурному мізансценуванні, акустичному моделюванні, мультимедійному наповненні та етичному осмисленні обмеженого простору метро. Тому концепт цього арт-проєкту, де мистецтво змінює зміст простору на центр пам'яті, можна назвати унікальним для сучасної української режисури.

РОЗДІЛ 2. РЕЖИСЕРСЬКИЙ АНАЛІЗ ТА ВТІЛЕННЯ СЦЕНАРІЮ ВЕЧОРУ-РЕКВІУМУ «СИМФОНІЯ ВІЧНОСТІ» ДО ЧЕТВЕРТИХ РОКОВИН РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ

2.1. Аналіз сценарію ВР «Симфонія вічності»

Унікальний сценарій ВР «Симфонія вічності» ставить за мету усвідомити потребу у вічному вшануванні подвигу захисників вітчизни, які віддали своє життя за свободу країни та консолідувати харківську громаду навколо національних цінностей за допомогою синтезу класичної музики та сучасних спецзасобів режисури. Подальший режисерський аналіз став фундаментом для втілення задуму і виконанні мети дослідження. Кожен структурний елемент аналізу скеровує до розкриття суттєвого змісту події.

Проблема – подолання травматичного досвіду втрати та забуття, яку несе руйнівна сила агресії війни через збереження ідентичності та живої пам'яті про полеглих захисників.

Тема – вшанування подвигу та зберігання пам'яті про загиблих захисників та захисниць України крізь призму часу чотирьохлітнього повномасштабного супротиву, за допомогою використання синтезу з класичної музики, документальних свідчень та сучасних спецзасобів режисури.

Ідея – герої не вмирають, доки лунає їхня симфонія у наших серцях, думках і спогадах, а спільна пам'ять стає могутньою трансформуючою силою, яка перетворює нестерпний біль втрати на фундамент майбутньої перемоги.

Конфлікт – між руйнівною силою агресії війни, яка несе смерть і забуття і великою волею українського народу до збереження своєї ідентичності і світлої пам'яті про загиблих захисників та захисниць.

Етапи послідовного розвитку теми (тематичні блоки)

Назва епізодів	Теми епізодів
«Голос пам'яті»	Занурення пасажирів метрополітену до сакральної атмосфери церемонії вшанування пам'яті через подачу сигнал трубачів.
«Не мовчи»	Поєднання піку особистого болю (документальна переписка як свідчення неможливості зв'язатися з рідними під час перших днів війни) з першим музичним вшануванням загиблих після хвилини мовчання – «Реквіємом».
«Ми незламні»	Національне єднання: перехід від я сумую до ми боремося.
«Офіційний голос харківської громади»	Офіційне звернення до харківської громади: виступ Міського голови Харкова І. Терехова.
«Спільна Молитва»	Катарсис через Молитву (М. Лисенко «Молитва за Україну») – духовне очищення.: об'єднання артистів, гостей і глядачів у спільному духовному пориві та зміцнити в них віру у Перемогу та захист воїнів божественною силою.
«Вселенський плач»	Ритуал покладання квітів: данина вічної пам'яті через канонічний твір світової класики «Реквієм» В. Моцарта (вихід на високий рівень емоцій трагедії і катарсису).
«Вічна пам'ять»	Мистецька сповідь хору та оркестру ХНАТОБ ім. М. Лисенка: створення багатогранного емоційного портрету втрати на війні через музику (від глибокої жалоби у «Пливе кача» до усвідомлення власної сили у «Реве та стогне» і «Ми є народ»).

«Духовна опора»	Духовне осереддя концерту від Хору ім. В. С. Палкіна: перехід від зовнішнього емоційного масштабу до внутрішнього діалогу з Богом через акапельне звучання української духовної музики (від Веделя до Гайдена).
«Собор пам'яті»	Монументальне вшанування загиблих хором і оркестром ХНАТОБ: через грандіозну форму класичного твору В. Моцарта «Реквієм», як засобу універсальної мови скорботи, щоб дозволити глядачеві пройти глибоке проживання втрати.
«Єдність»	Публічна подяка усім митцям за створенні заходу: зафіксувати емоційний стан незламності через спільне гасло.
«Вічна пам'ять»	Безперервний Ритуал пам'яті, щоб кожен пасажир метрополітену відчув себе частиною «Симфонії вічності».

Сценарний хід – поетапна емоційна трансформація музичного комеморативного матеріалу, яка проводить учасників процесу через усі етапи скорботи (від особистої пам'яті до спільної молитви – колективного катарсису), змінюючи простір метрополітену з об'єкта цивільного захисту на сакральний простір пам'яті.

Архітектоніка

Елемент композиційної побудови	Подієвий ряд
Експозиція	В епізоді «Голос пам'яті» двоє трубачів оркестру ХНАТОБ подають сигнал початку заходу, який створює звуковий імпульс, занурюючи пасажирів метро в атмосферу подальшої церемонії вшанування пам'яті. Дикторський текст про чотири роки супротиву, допомагає налагодити емоційний контакт з тими, хто приєднався до ВР. Хор ХНАТОБ, розташований на сходах, утворює образ небесного воїнства і задає сакральний тон заходу.
Зав'язка	В епізоді «Не мовчи» відбувається емоційна зав'язка: поєднання піку особистого болю (документальна відеопереписка як свідчення перших втрат під час початку війни) з першим музичним вшануванням загиблих після хвилини мовчання – «Реквіємом» із репертуару Т. Власна у виконанні Заслуженої Артистки естрадного мистецтва України Ольги Полежаки.
Розвиток події	Наростання драматизму за головною лінією конфлікту відбувається в епізодах: - «Ми незламні»: спільне виконання Гімну України хором, оркестром та глядачами (акт солідарності), змінило атмосферу заходу із скорботної на вольову та

	затвердило непереможність духу, належність харківської громади до єдиного держаного простору; - «Офіційний голос»: виступ Харківського міського голови І. Терехова, затвердив офіційний статус пам'яті загиблих захисників і захисниць на рівні харківської громади та консолідував харківську громаду навколо ідеї незламності та стійкості; - «Спільна молитва»: «Молитва за Україну» М. Лисенко у виконанні хору ХНАТОБу, поєднала у духовному пориві артистів і глядачами та зміцнила віру у Перемогу та захист воїнів божественною силою. - «Вселенський плач»: Ритуал покладання квітів під канонічний твір світової класики «Реквієм» В. Моцарта підняв емоційний стан глядача на високий рівень емоцій трагедії і катарсису. - «Вічна пам'ять»: мистецька сповідь хору та оркестру ХНАТОБ ім. М. Лисенка («Плине кача» народна лемківська пісня, М. Скорик «Мелодія», М. Стецюн «Елегія», Т. Альбіноні «Adagio», Сл. Т. Шевченка, мелодія Д. Крижанківського «Рече та стогне Дніпр широкий» в обробці А. Авдієвського, Р. Глієр Концерт для
--	---

	голоса з оркестром (1 ч.) (вокал-оркестр), Українська народна пісня «Чорна рілля», Золтан Алмаші «Місто Марії» (присвята місту Маріуполю), Сл. О. Ніконенка, муз. П. Майбороди «Дума», Й. С. Бах «Арія», Ю. Шевченко. Парафраз на мелодію - М. Вербицького «Ми є») створила багатогранний емоційний портрет втрати на війні через музику. - «Духовна опора»: акапельне звучання української духовної музики (М. Шух «Тиха молитва», К. Стеценко «Благослови, Душе моя», А. Ведель концерт 18 «Днесь Владико», М. Леонтович «Отче наш» із Літургії, І. Гайдено «Ой, ти пташко, жовтобока» на вірші Г.Сковороди, О. Кошиць «Була вдовою», М. Леонтович «Прелюдія») у виконанні Хору - ім. В. С. Палкіна, створило перехід від зовнішнього емоційного масштабу до внутрішнього діалогу з Богом.
Кульмінація	В епізоді «Собор пам'яті» звучить монументальний твір В. Моцарта «Реквієм» у виконанні хору і оркестру ХНАТОБ (55 хвилин) як засіб універсальної мови скорботи, щоб дозволити глядачеві пройти глибоке проживання втрати.
Розв'язка	В епізоді «Єдність» звучить публічна подяка усім митцям за створенні заходу КР

	«Симфонія вічності» яка фіксує емоційний стан незламності через спільне гасло.
Епілог	Останній епізод «Вічна пам'ять» дозволяє вшанувати пам'ять про загиблих поза межами КР і перетворити цей час на безперервний Ритуал пам'яті, щоб кожен пасажир метрополітену відчув себе частиною «Симфонії вічності».

Особливості композиції побудови сценарію: композиційна структура сценарію ВР «Симфонія вічності» має чітку послідовність, яка працює на головну мету: трансформація особистого болю у спільну силу громади завдяки мистецькому синтезу (документалістики і класичної музики) в екстремальних умовах обраної локації заходу.

2.2. Режисерський задум: синтез академічного мистецтва та мультимедійних технологій

Розглянемо головні складові концепції режисерського задуму ВР «Симфонія вічності», які працюють на головну ідею задуму – взаємопроникнення високого академізму і сучасної цифрової документалістики.

1. Використання режисером «живого» звуку провідних колективів ХНАТОБ і Філармонії у метрополітені з урахуванням акустики станції «Історичний музей», перетворило підземний простір укриття на підземний храм. А академічне мистецтво стало базовим фундаментом духовної стійкості заходу. Вибір саме обраних творів із репертуару хору і оркестру ХНАТОБ ті Хору ім. В. С. Палкіна створив монументальну основу, яка надала трагедії харківської громади, позачасового масштабу.

2. Мультимедійні технології, використані у ВР, стали містком до реальності сьогодення. Глядачі не просто слухали музику, і бачили на чотирьох екранах

обличчя загиблих героїв, які віддали своє життя за свободу харківської громади. Така трансляція персоніфікувала кожен ноту музичного матеріалу (ефект вікації). А синтез музики та трансляції документальних матеріалів зближив дистанцію між учасниками заходу і сценою.

3. Втілення режисерського задуму стало можливим при злитті трьох рівнів сприйняття. Аудіального: живе виконання в поєднанні зі звуком метронома, телефонних дзвінків, віршів. Візуального: архітектура метро була гідно обіграна сценаграфічним рішенням та відеоконтентом на екранах. Емоційно-ритуального: інтерактивна участь глядачів у запланованих епізодах (Гімн, хвилина мовчання, «Героям Слава!», Молитва).

Таким чином, синтез високого академізму і сучасної цифрової документалістики, трансформували простір харківського метрополітену у простір активної меморіальної дії.

Спрямованість: ВР «Симфонія вічності» спрямований на духовне єднання харківської громади та вшанування пам'яті загиблих воїнів, яке відбувається через катарсис класичного мистецтва.

Надзавдання: довести непереможність людського духу та затвердити вічність пам'яті про тих, хто склав супротив ворогу.

Наскрізна дія: безперервне поіменне свідчення загиблих на екранах. Кожне ім'я – крок подолання забуття.

Художній образ: Підземний Храм пам'яті.

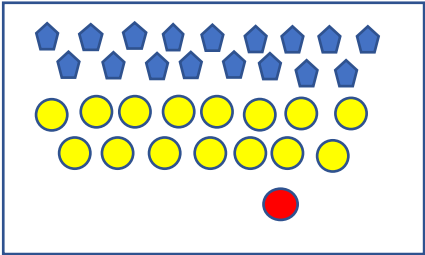
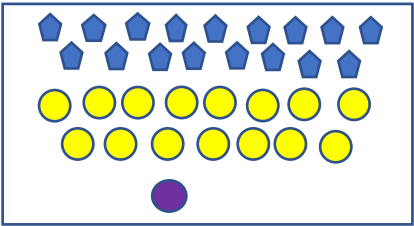
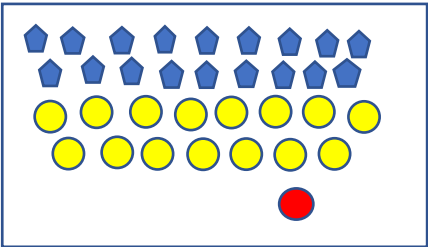
Жанр: вечор-реквієм з елементами документальної драми та мультимедійної інсталяції.

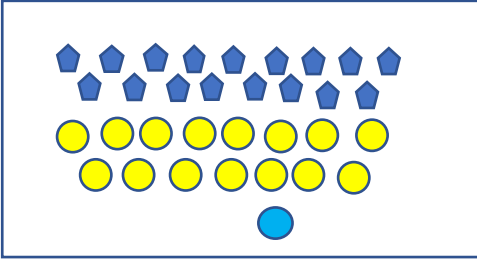
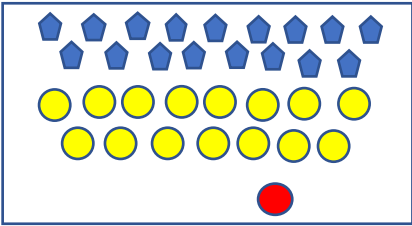
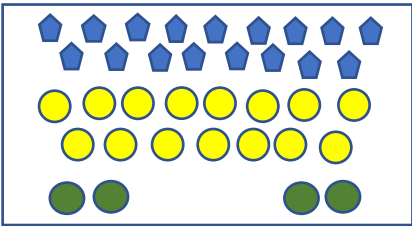
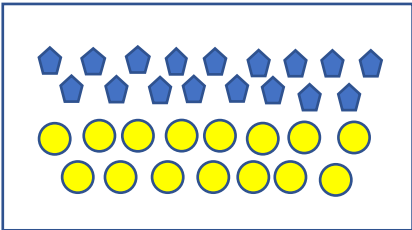
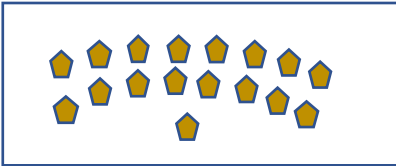
Форма видовища: міська акція-реквієм

Атмосфера: сакральна-драматична.

Темпоритм: хвилеподібний.

Мізансценування концерту

Назва епізоду	Принцип мізансценування
	 Хор ХНАТОБ Оркестр ХНАТОБ Хор Філармонії Ведучий Соліст Курсант Гость
«Голос пам'яті»	
«Не мовчи»	
«Ми незламні»	

«Офіційний голос харківської громади»	
«Спільна молитва»	
«Вселенський плач»	
«Вічна пам'ять»	
«Духовна опора»	

«Собор пам'яті»	
«Єдність»	
«Вічна пам'ять»	

2.3. Втілення режисерського задуму за постановочним планом

Робота зі звукорежисером

Звукове оформлення ВР відбувається відповідно до загальної режисерської концепції та спрямоване на якість звуку в умовах метрополітену: звук даного заходу виступає головним інструментом формування творчого простору та емоційного впливу на глядача, і потребує досконалої звукової партитури. Тому головним завданням роботи із звукорежисером стало подолання специфічної акустики метрополітену і створення єдиного аудіообразу Підземного Храму. Акустична адаптація простору потребувала створення схеми розміщення мікрофонів для хорів, оркестру, солістів, щоб запобігти відлунню бетонних стін станції. Простір потребував зонування звуку. Тому обладнання налаштовувалося таким чином, щоб звук рівномірно заповнював майданчик. Крім того, звукорежисер допомагав у підборі музичного матеріалу для записаних віршів, фонограм і звукових ефектів і їх узгодженні з темпоритмом сценічної дії КР. Увага приділялася синхронізації переходів та акцентів відеоконтенту на екрани, заданим сценічним мізансценам. Це забезпечило злагодженість сценічної дії.

СХЕМА РОЗМІЩЕННЯ ЗВУКУ: 9,10,11,12 – порталні колонки (акустичні системи); 15,16 – звукові монітори.

Етапи роботи зі звукорежисером над ВР «Симфонія вічності»

дата	Етап співпраці	Вид роботи
04.02–10.02	Розробка звукового оформлення ВР	1. Обговорення концепції ВР: звукове бачення і стиля ВР. 2. Обговорення музичного репертуару хору та оркестру ХНАТОБ та філармонії.
14.02	Зустріч із митцями ХНАТОБ.	Обговорення з головним режисером Калояном А. М., головним диригентом Морозовим Д. П., головним хормейстером Чернікіним О. В. музичного репертуару хору та оркестру ХНАТОБ для відбору на виступ у КР . Затвердили: «Плине кача» народна лемківська пісня, М. Скорик «Мелодія», М. Стецюн «Елегія», Т. Альбіноні «Adagio», Сл. Т. Шевченка, мелодія Д. Крижанківського «Реве та стогне Дніпр широкий» в обробці А. Авдієвського, Р. Глієр Концерт для голосу з оркестром (1 ч.) (вокал-оркестр), Українська народна пісня «Чорна рілля», Золтан Алмаші «Місто Марії» (присвята місту Маріуполі), Сл. О. Ніконенка, муз. П. Майбороди «Дума», Й. С. Бах «Арія», Ю.

		Шевченко. Парафраз на мелодію М. Вербицького «Ми є», В. Моцарта «Реквієм».
17.02	Зустріч з митцями філармонії	Обговорення з художнім керівником та диригентом Академічного камерного хору ім. В. С. Палкіна музичного репертуару для відбору на виступ у КР .
04.02–20.02	затвердження музичного матеріалу та формування відеоряду музичних композицій до	Були затверджені відеоматеріали з віршами проекту «Буремні вірші» (звук з ютуб). Використані відеоматеріали: Тетяна VLASNA — «Реквієм» KOZAK SYSTEM — «Люди-Титани» «Іду на Ви!» — відеокліп про ССО ЗСУ Misha Scorpion feat. Harfang — «Сам» БЕЗ ОБМЕЖЕНЬ — «Героям» «Герої не вмирають...» (позивний «Троль») SKOFKA — «Чорними хмарами вкрита руїна» ҮАКТАК — «Вовк» «Щедрик, який почув увесь світ» «Під Бахмутським дощем» (Миколай Серга, Михайло Шелепетень) «Нехай Різдво стане світлом нашої Перемоги»

		«Запали вогонь!» (акція біля Батьківщини-Матері) Миколай Серга — «Божа тінь»
15.02	Зонування звуку на майданчику метрополітену	Розробка схеми розміщення мікрофонів для хору та оркестру. Затверджено: Мікрофони розміщені стаціонарно: хор — задній план (ступені) – три мікрофони; оркестр — центральна частина сцени 8 мікрофонів; переміщення мікрофонів (в залежності від виконавців на авансцені); авансцена – 4 мікрофони; портальні колонки: на схемі 9,10,11,12 (по дві колонки)- 8 шт.; звукові монітори оркестру (15,16) – 2 шт.
15.02 (12:00– 16:00)	Перша репетиція з оркестром і хором	Первинний музичний чекінг баланс оркестру і хору перевірка акустики
17.02	Музичний супровід поза концертом	Програмування автоматичного відтворення циклу класичної музики в запису поза концертом 3 години із демонстрацією світлин загиблих. Затвердили : Вольфганг Амадей Моцарт — «Реквієм» (зокрема Lacrimosa +

		Вольфганг Амадей Моцарт — <i>Requiem in D minor, K.626 55хв</i>) Микола Лисенко — «Молитва за Україну» «Плине кача» (українська народна лемківська пісня) Мирослав Скорик — «Мелодія» Микола Стецюн — «Елегія» Томазо Альбіноні — «Adagio» Тарас Шевченко / Д. Крижанківський — «Рече та стогне Дніпр широкий» (обр. А. Авдієвського) Рейнгольд Глієр — Концерт для голосу з оркестром (І частина) «Чорна рілля» (українська народна пісня) Золтан Алмаші — «Місто Марії» О. Ніконенко / Платон Майборода — «Дума» Йоганн Себастьян Бах — «Арія» Юрій Шевченко — Парафраз на мелодію М. Вербицького «Ми є»
15.02-20.02	Монтаж аудіо віршів, пошук відеоряду до віршів	Затверджено: 1. «Янголи без зброї» Читає Lida Lee , автор: Юлія Ємець 2. «24 лютого сталося вчора» Читає Даша Трегубова. Автор: Тетяна Власова 3. «Мамо, я хочу жити» читає Анастасія Даугуле. Автор: Любов Долецька 4. Відеоряд до пісні «Реквієм» (VLASNA)
17.02	Спільна репетиція	Спільна репетиція всіх виконавців уточнення балансу звуку узгодження переходів

		перевірка ансамблю.
23.02	ТЕХПРОГІН	Технічний прогін (звук, відео, світло)
23.02	Генеральна репетиція у ХНАТОБ	- Репетиція КР. - Координація моментів переходу від відео до живого виконання.
24.02	Саундчекінг перед заходом	- Налаштування обладнання таким чином, щоб звук рівномірно заповнював майданчик. - Забезпечення оптимальної потужності мікрофонів.

Робота з художником по костюмах та реквізиту

Важливе місце в підготовці ВР займала робота з художником, оскільки костюми у цьому проєкті стали засобом створення художнього образу «живої» пам'яті. Чорний колір костюмів ведучого, солістів, диригентів, артистів хору та оркестру виказував жалобу, білі елементи (сорочки, дрібні деталі) давали надію на чистоту душ загиблих. Стриманий академічний стиль підкреслив статус міста Харкова як міста незламної культури. Лише курсанти в білих кітелях створили візуальний контраст і стали живим втіленням світла і надії. Вони сприймалися глядачами не лише як військові, вони стали провідниками між світом живих і загиблих. Вибір парадної білої форми був свідомим вибором режисера і працював на створення світлої пам'яті. Це підсилювало художній синтез академічної музики та візуального ряду.

Етапи роботи з художником по костюмах

Дата	Етап співпраці	Вид роботи
04.02–06.02	Обговорення концепції ВР	Обговорення концепції заходу, підбір варіантів костюмів для виступів хорів, оркестру, ведучого, солістів, курсантів
10.02–12.02	Костюми для виступу хору та оркестру ХНАТОБ	Обговорення і затвердження костюмів для виступу хору і оркестру з головним режисером ХНАТОБ Калояном А. М.
15.02	Костюми для виступу хору філармонії	Обговорення і затвердження костюмів для виступу хору філармонії з головним диригентом.
16.02–17.02	Костюми курсантів	Обговорення і форми одягу курсантів.
16.02–19.02	Підбір реквізиту	Розробка детального списку реквізиту для сцен.

Робота зі сценографом

У процесі підготовки ВР, перед сценографом стояла складна задача перетворити існуючий архітектурний простір метрополітену на «підземний храм пам'яті»: не створити нові декорації, а активізувати реальні елементи станції. Сходи та панно «Пишаймося» були використані для придання майданчику виду багатоповерховості. Розташування на сходах артистів хорів утворювало живу вертикаль і візуально об'єднувало два світи небесний – сходи і земний – перон. До того ж, сценограф прорахував оптимальне розташування та розмір екранів, щоб не перекрити рух станції і стати продовженням вже існуючих елементів. Зображення на екранах повинно було гармоніювати з кольором станції «Історичний музей» для того, щоб вони сприймалися не як телевізори, а як світлові ікони в інтер'єрі Підземного храму. Також було прийнято рішення задрапірувати п'єдестали під led екранами чорним бархатом та на першому плані екранів біля сцени розтасувати великі світлодіодні свічі. У сценічному просторі було використано наявний на платформі банер «Пишаюся бути харків'янином». Завдяки додатковому підсвічуванню LED-барами цей елемент було інтегровано у загальну сценографічну композицію. Світлове акцентування дозволило підсилити його змістове значення, підкреслюючи спрямованість заходу до мешканців міста та формуючи відчуття спільності й єдності харків'ян у контексті події.

Етапи роботи зі сценографом

Дата	Етап співпраці	Вид роботи
04.02–06.02	Обговорення концепції сценографії	Актуалізація існуючих елементів станції «Історичний музей».
04.02–17.02	Розробка сценографічних рішень	Створення схеми розташування екранів.
23.02	Генеральна репетиція	Оформлення сценічного простору

Робота із відеографом

У межах проєкту ВР «Симфонія вічності» визначною була співпраця з відеографом через те, що саме за допомогою візуального контенту була реалізована документальна частина режисерського задуму. Аспекти роботи відеографа і режисера, які стали ключовими у співпраці.

1. Проведена детальна розробка і монтаж контенту ВР. До кожного епізоду були підготовлені тематичні матеріали. У документальному блоці «Не мовчи» для екранів була створена анімована графіка СМС-переписки воїнів із ріднею. Ритм тексту синхронізували із аудіошумами (друкуванням смс, звуками відправлення та доставки смс) та гармонійно завершили віршем «Мамо, я хочу жити».

2. ретельно обирався поетичний супровід відеоряду. При монтажі відеорядів з віршів «Янголи без зброї» і «24 лютого сталося вчора» був використаний відеоконтент до Тетяна VLASNA — «Реквієм», KOZAK SYSTEM — «Люди-Титани», «Іду на Ви!» — відеокліп про ССО ЗСУ, Misha Scorpion feat. Narfang — «Сам», БЕЗ ОБМЕЖЕНЬ — «Героям», «Герої не вмирають...» (позивний «Троль»), SKOFKA — «Чорними хмарами вкрита руїна», YAKTAK — «Вовк», «Щедрик, який почув увесь світ», «Під Бахмутським дощем» (Миколай Серга, Михайло Шелепетень), «Нехай Різдво стане світлом нашої Перемоги», «Запали вогонь!» (акція біля Батьківщини-Матері), Миколай Серга — «Божа тінь».

3. Була створена головна заставка заходу, яка демонструвалася на екранах протягом перехідних частин концерту.

4. Були створені і розроблені футажі для офіційних частин: «Свічка пам'яті» і Державний прапор України.

5. Був розроблений і змонтований мемореальний ряд. Відеографом була забезпечена висока якість світлин у єдиній стилістиці, з налаштування таймінгу показу фотографій під час музичної частини заходу, що створило ефект безкінечної пам'яті.

6. Крім того, відеографом було забезпечена технічна частина: розташування екранів та синхронізація відеоконтенту з жимиви виступами хорів, оркестру та солістів.

7. Відеографом було забезпечене автономне програмування безперервної трансляції фотографій на екрані поза концертом.

8. Для створення архіву, відеографом було здійснена відеозйомка і монтаж VR.

Таким чином, можна зробити висновок, що плідна співпраця режисера та відеографа перетворила VR на мультимедійну сповідь. Завдяки такій професійній роботі, було досягнуто головну мету – персоніфікацію пам'яті в міському просторі.

СХЕМА РОЗТАШУВАННЯ ВІДЕО: 1,2,3,4- світодіодні екрани (led screens).

Етапи роботи з відеографом

Дата	Етап співпраці	Вид роботи
4.02 – 7.02	Обговорення візуальних матеріалів	Обговорення концепції заходу ВР
5.02.- 7.02	Розробка генеральної заставки	Розробка концептуальної заставки з назвою ВР
7.02- 10.02	Розробка відеофутажу	Монтаж епізоду «Не мовчи»: СМС – матеріала.
11.02- 22.02	Розробка відеофутажів для демонстрації фото	Підбір фото загиблих та монтаж відео, згідно атмосфери заходу
13.02- 20.02	Розробка відеосюжетів з використанням віршів	***Були затверджені ВІДЕОМАТЕРІАЛИ З ВІРШАМИ проекту «Буремні вірші» (звук з ютуб) під ці буремні вірші робилися відеоряди: 1. «Янголи без зброї» Читає Lida Lee , автор: Юлія Ємець 2. «24 лютого сталося вчора» Читає Даша Трегубова. Автор: Тетяна Власова 3. «Мамо, я хочу жити» читає Анастасія Даугуле. Автор: Любов Долецька 4. Відеоряд до пісні «Реквієм» (VLASNA). ***Ці відео були зібрані з таких відеоматеріалів: Тетяна VLASNA — «Реквієм» KOZAK SYSTEM — «Люди-Титани» «Іду на Ви!» — відеокліп про ССО ЗСУ Misha Scorpion feat. Harfang — «Сам» БЕЗ ОБМЕЖЕНЬ — «Героям»

		«Герої не вмирають...» (позивний «Троль») SKOFKA — «Чорними хмарами вкрита руїна» УАКТАК — «Вовк» «Щедрик, який почув увесь світ» «Під Бахмутським дощем» (Миколай Серга, Михайло Шелепетень) «Нехай Різдво стане світлом нашої Перемоги» «Запали вогонь!» (акція біля Батьківщини-Матері) Миколай Серга — «Божа тінь»
23.02	Генеральна репетиція	Репетиція КР.
24.02	Концерт	- Саундчек. - Репетиція з ведучим. - Реалізація концерту.
27.03-29.03	Робота над відео для архіву	Отримання відеоматеріалів від операторів, збір та систематизація Матеріалів.
1.03 - 5.03	Структурування матеріалу	Монтаж матеріалу.
06.03–08.03	Чорновий монтаж відео та аудіо	Обговорення зібраного монтажу та внесення правок.
11.03–12.03	Фінальна монтажна версія матеріалу	Затвердження зібраного монтажу.

Партитура відеоконтенту на 4-х LED-екранах

Дія на сцені	Назва відео	Тривалість звучання (хв)	ВКЛ	ВИКЛ
Початок заходу (сигнал трубачів) і дикторський текст	<i>відео-заставка заходу</i>	0.55	сигнал трубачів	Диктор:...смс змушує серце заврати
Відео «не мовчи»	Відео-СМС	1.13	Диктор:...смс змушує серце заврати	Фінал відео
Відеоряд	«Мама я хочу жити»	1.57	Фінал відео Відео-СМС	Фінал відео
«Реквієм». Т. Власна	Відеоряд до пісні «Реквієм» солістки О. Полежаки	5.07	Фінал відео «Мама я хочу жити»	Фінал відео
Хвилина мовчання	«Свіча пам'яті»	1.00	Фінал відео відеоряду до пісні «Реквієм» солістки О. Полежаки	Фінал відео
Ведучий	ГЗ	00.20	Фінал відео «Свіча пам'яті»	Фінал відео
Гімн України	Прапор України	1.57	Фінал відео ГЗ	Фінал відео
Ведучий, виступ І. Терехова, «Молитва за Україну»	ГЗ	7.49	Фінал відео Прапор України	Ведучий: Квіти, як символ нашої шани, Героям України!
Встановлення кадетами корзин з	Фото полеглих воїнів	27.20	Ведучий: Квіти, як символ нашої	Фінал Глієр з оркестром.

квітами у підніжжя екранів з фотографіями полеглих воїн, виступ хору і оркестру ХНАТОБ			шани, Героям України!	
Ведучий	ГЗ	1.20	Фінал Глієр з оркестром.	Ведучий: О. Полежака
Тематичний відеоряд	<i>Вірш «24 лютого сталося вчора</i>	1.07	Ведучий: ... від слабкої надії до абсолютної впевненості, епоха згуртованості.	Фінал відео
Виступ хору філармонії,	Фото полеглих воїнів	6.17	Фінал відео віршу «24 лютого сталося вчора	<i>М.Леонтович "Прелюдія "</i>
Ведучий	ГЗ	0.26	<i>М.Леонтович "Прелюдія "</i>	Ведучий: Полеглим Героям вічна пам'ять і шана...
Відеовірш	«Янголи без зброї»	1.45	Ведучий: Полеглим Героям вічна пам'ять і шана...	Фінал відео
Ведучий	ГЗ	0.17	Фінал відео «Янголи без зброї»	Кінець промови

Виступ хору і оркестру ХНАТОБ В. Моцарт «Реквієм»	Фото полеглих воїнів	21.27	Кінець промови ведучого	Фінал виступу
Ведучий	ГЗ	3.00	Виступ ХНАТОБ	фінал

Виписка на відео-матеріал

Відеоматеріал	завдання
Відеофутажі для LED-екранів між епізодами	Підібрати для демонстрація світлин загиблих – відео з іменами та фото загиблих воїнів («Погляд з Вічності»)
Гензаставка	Зробити анімована заставка назвою заходу «Симфонія Вічності»
Відео-СМС	Зробити з відео-смс для епізоду «Не мовчи»
Відео «Свіча пам'яті»	Знайти футаж зі свічею
Державний прапор України (анімація)	Знайти футаж з прапором України

Робота з інженером по світлу

Одним із найскладніших етапів у підготовці ВР стала робота з інженером по світлу так, як світло мало перетворити транспортний об'єкт на сакральний храм. Станція метрополітену вже має власне освітлення і задача інженера по світлу перекрити його художнім світлом. Тому було встановлене стаціонарне світло на платформі.

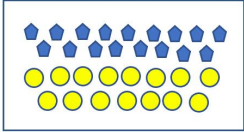
СХЕМА РОЗТАШУВАННЯ СВІТЛОВИХ ПРИБОРІВ: 5, 6, 7, 8 – прожестор led par по 4 шт (усього 16); 13, 14 – led bar – 2 шт підсвітка банеру.

Етапи роботи з інженером по світлу

Дата	Етап співпраці	Вид роботи
4.02-7.02	Обговорення концерту	Обговорення концепції ВР.
10.02	Розташування на майданчику	Створення схеми розміщення світлових приладів.
23.02	Генеральна репетиція	Чек світла для кожного епізоду.
24.02	Концерт	- Саундчек. - Реалізація концерту.

**Режисерський екземпляр сценарію
вечору-реквієму, присвячений 4-й річниці
повномасштабного вторгнення рф в Україну «Симфонія вічності»**

Сценарій (з режисерськими позначками)	Назва епізоду, завдання дійових осіб, атмосфера, темпо-ритм, ідейно-змістовні акценти, мізансцени, світло, музика
<i>12:00_Лунає позивний у виконанні трубачів (дуету).</i> <i>З обох боків панно на сходи виходять артисти Хору Харківського національного академічного театру ім. Миколи Лисенка.</i> Дикторський текст: Чотири роки — час, протягом якого надія щодня змагається з виснаженням. Життя в режимі постійного очікування, коли кожен телефонний дзвінок, кожна смс змушує серце завмирати.	Епізод: «Голос пам'яті» Завдання дійових осіб: Трубачі: повинні подати звуковий сигнал і створити звуковий імпульс, який перетворює глядачів із відвідувачів у учасників церемонії вшанування пам'яті. Хор: створити візуальну картинку, виходу на сходи «небесного війнства». Диктор: налагодити емоційний контакт із відвідувачами станції через текст СМС. Атмосфера: напружена, сакральна. Темпоритм: стриманий, урочистий. Світло: загальне освітлення станції + худ. освітлення 100% Екрани: Музика: сигнал трубачів. Мізансцени: фронтальна.
<i>У фонограмі лунає телефонний дзвінок.</i> <i>На екранах транслюються переписки розмов: донька – папа,</i>	Епізод: «Не мовчи» Завдання дійових осіб: Вокалістка: передати біль, який відчули усі громадяни України в

жінка – чоловік, мама – син (у переписці мати не може зв'язатися з сином).

На екрані тематичний відеоряд.

На центр майданчика перед оркестром виходить вокалістка в образі матері.

По завершенні вірша лунає фонограма пісні «Реквієм».

«Реквієм» (з репертуару Т. Власна) у виконанні Заслуженої Артистки естрадного мистецтва України Ольги Полежаки.

На екранах транслюється тематичний відеоряд.

По завершенні пісні «Реквієм» звучить метроном у виконанні оркестру.

Хвилина мовчання – на екранах – «Свіча пам'яті».

перші дні війни, коли не знали про долю своїх рідних.

Хор: стати «живим» метрономом, який передає пульсацію історії.

Атмосфера: напружена, щемлива, сповідальна.

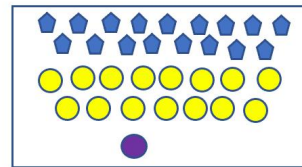
Темпоритм: рваний, переходячий у важкий ритм «Реквієма», а потім завмираючий (метроном).

Світло: загальне освітлення станції + худ. освітлення 100%

Екрани:

Музика: «Реквієм» з репертуару Т. Власна.

Мізансцена:

Ведучий: Імена героїв навіки закарбувались у наших серцях. Наше майбутнє не зламати, бо його основа – це невтомна воля до свободи незалежної України.

Звучить «Державний гімн України» у виконанні хору Харківського національного академічного театру ім. Миколи Лисенка, головний хормейстер – Заслужений діяч мистецтв України Олексій Чернікін та у супроводі Симфонічного оркестру Харківського національного академічного театру ім. Миколи Лисенка, диригент Юрій Дяченко.. На екранах – прапор України.

Епізод: «Ми незламні»

Завдання дійових осіб:

Артисти: змінити атмосферу заходу із скорботної на вольову (акт солідарності): затвердити непереможність духу та належність харківської громади до єдиного держаного простору.

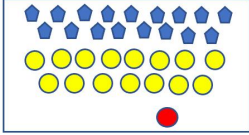
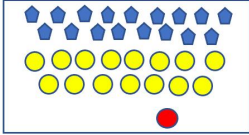
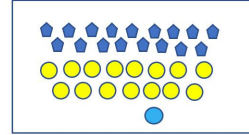
Атмосфера: монументальна, патетична.

Темпоритм: енергійний.

Світло: загальне освітлення станції + худ. освітлення 100%

Музика: Державний Гімн України у виконанні хору.

Екрани: динамічне зображення Прапора України.

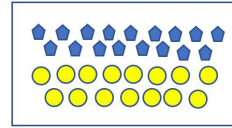
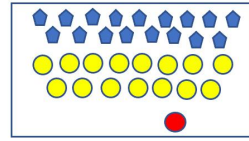
	Мізансцена:
<i>По закінченні гімну – на екранах заставка заходу.</i> ВЕДУЧИЙ: Слава Україні! Героям Слава! Понад 1461 днів волелюбства, 208 тижнів – стійкості, 48 місяців – мужності, 4 роки – боротьби. 24 лютого 2022 року Україна і світ здригнулися від слова – війна. Та ми, українці – є втіленням мужності та стійкості для всього світу! У серці кожного українця, кожного харків'янина живе пам'ять про воїнів, що боронили нашу країну від ворога. Ми шануємо пам'ять полеглих Героїв України, Героїв незламного міста Харкова. Ми безмежно вдячні і пам'ятаємо їх подвиг. До слова запрошується, Харківський міський голова Ігор ТЕРЕХОВ. <i>Виступ І.О. Терехова.</i> ВЕДУЧИЙ: Дякуємо Ігорю Олександровичу. <i>І.О. Терехов доєднується до глядацької аудиторії.</i>	Епізод: «Офіційний голос харківської громади» Завдання дійових осіб: Ведучий: висловити вдячність загиблим захисникам. Мер: затвердити офіційний статус пам'яті загиблих захисників і захисниць на рівні харківської громади та консолідувати харківську громаду навколо ідеї незламності та стійкості. Атмосфера: напружена, сакральна. Темпоритм: стриманий, урочистий. Світло: загальне освітлення станції + худ. освітлення 100% Екран: ГЗ Мізансцени: фронтальна
ВЕДУЧИЙ: Ми вдячні кожному хто боронить нашу Державу! 24 лютого оголошено Національним днем молитви. <i>Боже, храни наших воїнів! Боже великий, єдиний, нам Україну храни!</i> <i>М. Лисенко «Молитва за Україну» Виконує хор та симфонічний оркестр Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, диригент Юрій</i>	Епізод: «Спільна Молитва» Завдання дійових осіб: Ведучий: зміцнити віру у перемогу. Хор: поєднатися у духовному пориві з глядачами. Атмосфера: сакральна, велична. Темпоритм: урочистий. Світло: загальне освітлення станції + худ. освітлення 100% Музика: М. Лисенко «Молитва за Україну» у виконанні хору та оркестру.

Дяченко.

По завершенні музичної композиції на екранах – заставка заходу.

Екрани: ГЗ

Мізансцени:

ВЕДУЧИЙ: Втрата, яка болить кожному з нас... Полеглі Герої не вмирають, вони продовжують боронити нас з небес! Квіти, як символ нашої шани, Героям України!

На рівні третіх колон платформи, дві пари курсантів з кадетського корпусу несуть корзини з квітами, у кольорах державного прапору України, встановлюють їх у підніжжя двох головних екранів.

На екранах – трансляція фотографій полевих воїнів з Харкова.

В. Моцарт «Реквієм» 7 частина «Lacrimosa»

Виконує хор та симфонічний оркестр Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, диригент Юрій Дяченко, головний хормейстер – Заслужений діяч мистецтв України Олексій Чернікін.

Епізод: «Вселенський плач»

Завдання дійових осіб:

Ведучого: висловити данину вічної пам'яті.

Хору і оркестру: через канонічний твір світової класики «Реквієм» В. Моцарта підняти емоційний стан глядача на високий рівень емоцій трагедії і катарсису.

Атмосфера: сакральна.

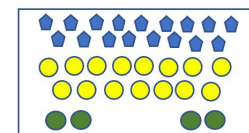
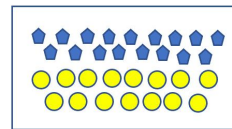
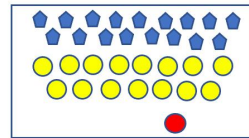
Темпоритм: уповільнений.

Світло: загальне освітлення станції + худ. освітлення 100%

Музика: В. Моцарт «Реквієм».

Екран: трансляція фотографій полевих воїнів з Харкова.

Мізансцени:

«Плине кача» у виконанні Микити Маринчака та хору Харківського національного академічного

Епізод: «Вічна пам'ять»

Завдання дійових осіб:

театру опери та балету імені Миколи Лисенка. Диригує головний хормейстер, заслужений діяч мистецтв України Олексій Чернікін.

*М. Скорик «Мелодія»
У виконанні Симфонічного оркестру Харківського національного академічного театру ім. Миколи Лисенка, диригент Юрій Дяченко*

*М. Стецюн «Елегія»
Виконує симфонічний оркестр Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, диригент Юрій Дяченко.*

*Т. Альбіоні «Adagio»
Виконує симфонічний оркестр Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, диригент Юрій Дяченко.*

Сл. Т. Шевченка, мелодія Д. Крижанківського «Реве та стогне Дніпр широкий» в обробці А. Авдієвського.

Виконує хор та симфонічний оркестр Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, диригент Юрій Дяченко.

*Р. Глієр Концерт для голосу з оркестром (1 ч.) (вокал-оркестр)
Виконує заслужена артистка України Олена Старікова у супроводі симфонічного оркестру Харківського національного*

Ведучого: висловити слова болю за загиблими захисниками.

Хору і оркестру: показати емоційний портрет втрати на війні через музику (від глибокої жалоби у «Пливе кача» до усвідомлення власної сили у «Реве та стогне» і «Ми є народ»).

Атмосфера: драматична.

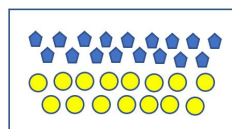
Темпоритм: пульсуючий.

Світло: загальне освітлення станції + худ. освітлення 100%

Музика: «Плине кача» народна лемківська пісня, М. Скорик «Мелодія», М. Стецюн «Елегія», Т. Альбіоні «Adagio», Сл. Т. Шевченка, мелодія Д. Крижанківського «Реве та стогне Дніпр широкий» в обробці А. Авдієвського, Р. Глієр Концерт для голоса з оркестром (1 ч.) (вокал-оркестр), Українська народна пісня «Чорна рілля», Золтан Алмаші «Місто Марії» (присвята місту Маріуполю), Сл. О. Ніконенка, муз. П. Майбороди «Дума», Й. С. Бах «Арія», Ю. Шевченко. Парафраз на мелодію М. Вербицького «Ми є» у виконанні хору та оркестру ХНАТОБ.

Екран: трансляція фотографій полеглих воїнів з Харкова.

Мізансцени:

академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, диригент Юрій Дяченко.

Українська народна пісня «Чорна рілля».

У виконанні хору Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, соліст Олександр Сергієні. Диригує головний хормейстер, заслужений діяч мистецтв України Олексій Чернікін.

*Золтан Алмаші «Місто Марії» (присвята місту Маріуполю)
Виконує симфонічний оркестр Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, диригент Юрій Дяченко.*

*Сл. О. Ніконенка, муз. П. Майбороди «Дума»
Виконує заслужений артист України Володимир Козлов у супроводі симфонічного оркестру Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, диригент Юрій Дяченко.*

*Й. С. Бах «Арія»
Виконує симфонічний оркестр Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, диригент Юрій Дяченко.*

*Ю. Шевченко. Парафраз на мелодію М. Вербицького «Ми є»
Виконує Віра Литовченко у супроводі симфонічного оркестру*

Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, диригент Юрій Дяченко.

*На екрані заставка заходу.
Артисти симфонічного оркестру встають*

ВЕДУЧИЙ: Пам'ять про воїнів, які загинули за незалежність та цілісність України, живе і буде жити в серці кожного українця. Разом зі всіма харків'янами, пам'ять полеглих воїнів вшановують: артисти Симфонічного оркестру під орудою диригента Юрія Дяченка та артисти хору, головний хормейстер – Заслужений діяч мистецтв України Олексій Чернікін, Харківського національного академічного театру імені Миколи Лисенка, Заслужена Артистка естрадного мистецтва України Ольга Полежака.

Артисти симфонічного оркестру разом з артистами хору, диригентом та хормейстером Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка залишають сценічний майданчик.

З обох боків виходять учасники Академічного хору імені В'ячеслава Палкіна Харківської обласної філармонії, Художній керівник Андрій Сиротенко, Головний Хормейстер Тетяна Герасимчук.

ВЕДУЧИЙ: Артисти Академічного хору імені В'ячеслава Палкіна

Епізод: «Духовна опора»

Завдання дійових осіб:

Ведучого: вшанувати волонтерський рух та стійкість народу.

Хору: відтворити глибинні пласти української духовної музики.

Атмосфера: молитовна.

Темпоритм: стриманий.

Харківської обласної філармонії, Художній керівник Андрій Сиротенко, Головний Хормейстер Тетяна Герасимчук.

Країна - свободи, незламності, сили, духу для всього цивілізованого світу. Повага кожному волонтеру, який допомагає армії та людям, що опинилися у біді. Слова підтримки тим, хто потрапив до ворожого полону. 12 років загарбництва, чотири роки повномасштабного вторгнення – як епоха, епоха від слабкої надії до абсолютної впевненості, епоха згуртованості.

У запису звучить вірш «24 лютого сталося вчора» - на екрані тематичний відеоряд.

Блок музичних творів у виконанні Академічного хору імені В'ячеслава Палкіна Харківської обласної філармонії. (8 творів - акапельно)

М.Шух "Тиха молитва"

К.Стеценко "Благослови, Душе моя"

А.Ведель концерт 18 "Днесь Владико"

М.Леонтович "Отче наш" із Літургії

І.Гайденко "Ой, ти пташко, жовтобока" на вірші Г.Сковороди

О.Кошиць "Була вдовоюка"

М.Леонтович "Прелюдія "

Світло: загальне освітлення станції + худ. освітлення 100%

Музика: М. Шух «Тиха молитва», К. Стеценко «Благослови, Душе моя»,

А. Ведель концерт 18 «Днесь

Владико», М. Леонтович «Отче наш» із Літургії,

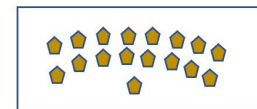
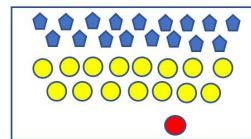
І. Гайденко «Ой, ти пташко, жовтобока» на вірші Г.Сковороди, О.

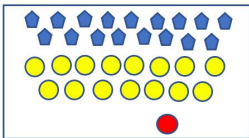
Кошиць «Була вдовоюка», М.

Леонтович «Прелюдія» у виконанні Хору ім. В. С. Палкіна.

Екран: трансляція фотографій полеглих воїнів з Харкова.

Мізансцени:

<i>На екрані заставка заходу.</i> <i>Учасники Академічного хору імені В'ячеслава Палкіна Харківської обласної філармонії залишають сценічний майданчик.</i>	
<i>З обох боків панно на сходи виходять артисти Хору Харківського національного академічного театру ім. Миколи Лисенка, артисти Симфонічного оркестру займають свої місця, диригент Сергій Горкуша.</i> ВЕДУЧИЙ: Велика вдячність захисникам і захисницям Збройних Сил України, які щоденно ризикують і стоять за нашу волю і незалежність та цілісність нашої держави. Ми, українці, сильна та незламна нація у вільній країні, об'єднані вірою у нашу Перемогу! Кожне ім'я — це історія мужності, відваги та патріотизму. Це рана, яка ніколи не загоїться, бо ми втратили сміливих воїнів, які стали щитом для нашої свободи. Полеглим Героям вічна пам'ять і шана... <i>У запису звучить вірш «Янголи без зброї» - на екрані тематичний відеоряд.</i> <i>В. Моцарт “Реквієм” (55 хв.) Виконує хор та симфонічний оркестр Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, диригент Сергій</i>	Епізод: «Собор пам'яті» Завдання дійових осіб: Ведучого: висловити вдячність ЗСУ за захист. Хору і оркестру: Епізод: «Вселенський плач» Завдання дійових осіб: Ведучого: висловити данину вічної пам'яті. Хору і оркестру: через канонічний твір світової класики «Реквієм» В. Моцарта підняти емоційний стан глядача на високий рівень емоцій трагедії і катарсису. Атмосфера: трагічна. Темпоритм: уповільнений. Світло: загальне освітлення станції + худ. освітлення 100% Музика: В. Моцарт «Реквієм». Екран: трансляція фотографій полеглих воїнів з Харкова. Мізансцени:

*Горкуша, головний хормейстер -
Заслужений діяч мистецтв
України Олексій Чернікін.*

На екрані заставка заходу.

*Артисти Симфонічного оркестру
встають.*

ВЕДУЧИЙ: У концерті-реквіємі звучали музичні композиції у виконанні:

Симфонічного оркестру Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, диригенти Юрій Дяченко та Сергій Горкуша;

Хору Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, головний хормейстер – Заслужений діяч мистецтв України Олексій Чернікін;

Солістів – заслужених артистів України Олени Старікової та Володимира Козлова, Заслуженої Артистки естрадного мистецтва України Ольги Полежаки, Микити Маринчака, Олександра Сергієні, Віри Литовченко.

Генеральний директор-художній керівник Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, заслужений діяч мистецтв України Ігор Тулузов.

Головний режисер Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, заслужений діяч мистецтв України Армен Калоян.

У концерті-реквіємі звучали

Епізод: «Єдність»

Завдання дійових осіб:

Ведучого: вшанувати внесок усіх митців, які приймали участь у створенні концерту.

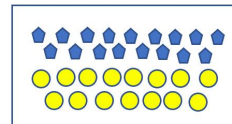
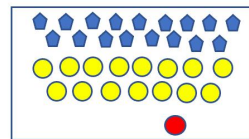
Атмосфера: піднесена.

Темпоритм: акцентований.

Світло: загальне освітлення станції + худ. освітлення 100%

Екран: ГЗ

Мізансцени:

музичні композиції у виконанні:
Академічного хору імені
В'ячеслава Палкіна Харківської
обласної філармонії, Художній
керівник Андрій Сиротенко,
Головний Хормейстер Тетяна
Герасимчук.

*Директор «Харківської обласної
філармонії», народний артист
України Юрій Янко.*

Ми, українці, сильна та незламна
нація у вільній країні, об'єднані
вірою у нашу Перемогу!
Слава Україні! Героям Слава!

*Симфонічний оркестр, разом з
хором Харківського національного
академічного театру ім. Миколи
Лисенка, диригентом Сергієм
Горкушою, головним хормейстером
Олексієм Чернікіним та солістами
промовляють разом:
«Героям Слава!».*

*Артисти Оркестру, Хору та
солісти залишають сценічний
майданчик.*

ВЕДУЧИЙ: Шановні Харків'яни,
ми вдячні кожному хто разом з нами
сьогодні вшановує пам'ять
загиблих Героїв нашого міста.
До вісімнадцятої години на екранах
трансляватимуться воїни, що
назавжди залишатимуться у нашій
пам'яті. Пошана полеглим Героям.

*На екранах – трансляція
фотографій полеглих воїнів з
Харкова.*

*До 18.00 - звучить класична музика
сумного характеру у запису,
на екранах – трансляються*

Епізод: «Вічна пам'ять»

Завдання дійових осіб:

Ведучого: вшанувати пам'ять про
загиблих поза межами концертного
часу.

Атмосфера: сумна.

Темпоритм: уповільнений.

Світло: загальне освітлення станції +
худ. освітлення 100%

Музика: класична музика.

Екран: трансляція фотографій
полеглих воїнів з Харкова.

Мізансцени:

фотографії полеглих воїнів Харкова.	
--	--

Графік роботи над творчим проєктом

Назва: вечором-реквієм «Симфонія вічності», присвячений 4-й річниці повномасштабного вторгнення РФ в Україну

Дата: 24 лютого 2026 року

Розклад репетицій

15.02 (12:00–16:00) — репетиція з симфонічним оркестром та хором ХНАТОБ
17.02 — спільна репетиція всіх виконавців (оркестр, хор, солісти)
23.02 (10:00–15:00) — генеральна репетиція (повний склад виконавців, технічний прогін)

Розклад робіт

02.02 — оформлення документів, початок практики
02.02–05.02 — ознайомлення з базою, технічними можливостями
04.02–06.02 — обговорення концепції концерту
04.02–17.02 — опрацювання матеріалу (в т.ч. для відео)
04.02 — формування режисерського задуму
05.02–10.02 — обговорення та коригування задуму
06.02–08.02 — підбір музичного матеріалу
05.02–12.02 — пошук поетичних текстів та відеоматеріалу
09.02–12.02 — написання сценарію
13.02–14.02 — доопрацювання сценарію
15.02 — узгодження фінального сценарію
13.02–20.02 — підготовка та монтаж відеоряду для LED-екранів
16.02–17.02 — розробка дизайну афіші та візуального оформлення

16.02–19.02 — координація роботи технічної команди (світло, звук, відео)
15.02 (12:00–16:00) — репетиція з оркестром і хором ХНАТОБ
17.02 — спільна репетиція всіх виконавців
17.02–22.02 — доопрацювання відеоконтенту для LED-екранів
23.02 (10:00–15:00) — генеральна репетиція, технічний прогін
24.02 (07:00–17:00) — монтаж обладнання, саундчек, технічний прогін, проведення концерту
26.02 — аналіз проведеного заходу
27.02–29.02 — отримання відеоматеріалів, збір та систематизація
01.03 — формування структури відеоматеріалів
02.03–04.03 — підготовка монтажною структури
06.03–08.03 — синхронізація відео та аудіо, чорновий монтаж
11.03–12.03 — фінальний монтаж, технічна перевірка
13.03 — монтаж тизеру концерту
15.03 — оформлення документації практики

ВИСНОВКИ

Під час створення комеморативного артпроєкту ВР «Симфонія вічності», присвяченого 4-й річниці повномасштабного вторгнення РФ до України режисером заходу була розроблена, практично втілена та досліджена унікальна режисерська концепція. Отримані результати в процесі дослідження, дозволяють окреслити висновки.

1. Було визначено специфіку ВР як синтетичного жанру, який в умовах обмеженого простору під час воєнного стану трансформувався із творчого проєкту в комеморативний ритуал. Режисура такого комеморативного заходу поєднала в собі художню творчість та технічну точність, які базуються на архітектурному мізансценуванні, мультимедійному наповненні, акустичному моделюванні та етичному осмисленні обмеженого простору метро. Тому концепт ВР, де мистецтво змінює зміст міського простору на центр пам'яті, можна назвати унікальним для сучасної української режисури. Назва заходу розкриває цей ритуал як безперервний ритуал пам'яті загиблих воїнів, який об'єднав минуле і теперішнє з майбутнім.

2. Для аналізу джерельної бази, було застосовано комплексне опрацювання наукової, мистецтвознавчої та методичної літератури. Цього вимагала специфіка КР, яка сприяла поєднанню в даному проєкті академічного музичного мистецтва професійних творчих колективів Харкова (ХНАТОБ, філармонії) з документальною драматургією війни (смс, віршів) в умовах обмеженого підземного простору станції метро «Історичний музей». Для практичного втілення режисерського задуму потрібні були знання із теорії режисури, соціології та безпекових протоколів воєнного часу. Такий розширений комплексний аналіз джерел сприяв досягненню поставленої мети дослідження та виконанню поставлених завдань. Синтез методичних матеріалів з режисури про організацію події у нестандартному просторі Б. Безклубенка, Б. Шарварка, О. Кужельного, А. Г. Коверзевої і

драматургічних розробок про написання дієвого сценарію за реальними подіями А. Обертинської та Т. Кривошеї, забезпечили високу якість форми та змісту КР. Кожен окремий компонент, будь то майданчик чи музика, підлеглі цілісному режисерському задуму. В результаті такої комплексної допомоги від дослідників-науковців (мистецтвознавчої, наукової, та методичної літератури) харківська громада отримала складне художньо-документальне дійство, яке задовольняє вимоги сучасного суспільства.

3. Здійснено аналіз музичного матеріалу оскільки саме академічна музика в жанрі реквієму взяла на себе роль головного драматурга заходу і упорядкувала дію, відрегулювала динаміку та зумовила емоційний стан глядача. В КР твори класичного канону В. А. Моцарта, Т. Альбіоні, Й. С. Баха органічно з'єдналися із сучасними музичними композиціями М. Скорика та З. Алмаші. Використаний музичний матеріал допоміг режисерові синхронізувати сценічну дію (хронометраж епізодів збігається із відеорядом на екрані), використати весь простір станції «Історичний музій» (сходи, перон) та провести глядача через катарсис (від особистого болю до молитви). Професійні творчі колективи ХНАТОБу та Академічного хору ім. В. С. Палкіна спрацювали як єдиний великий інструмент, бо саме музика стала головним дійовим засобом вираження надзавдання проєкту.

4. Були виявлені характерні риси режисури ВР в обмеженому просторі подвійного призначення. До специфічної акустики метрополітену було адаптоване звукове оформлення заходу. Воно відповідало не тільки загальній режисерській концепції, а було спрямоване на якість звуку в умовах метрополітену тому, що саме звук даного заходу виступає головним інструментом формування творчого простору та емоційного впливу на глядача. Звукорежисер виконав головне завдання – подолав специфічне відлуння акустики метрополітену і створив єдиний аудіообраз Підземного Храму. Для акустичної адаптації простору була розроблена схема розміщення

мікрофонів для хорів, оркестру, солістів, щоб запобігти відлунню бетонних стін станції і допомогти рівномірному заповнюванню звуком майданчику.

Сценограф перетворив існуючий архітектурний простір метрополітену на «Підземний храм пам'яті», не створюючи нові декорації, а активізуючи реальні елементи станції. Панно «Пишаймося», яке прикрашає станцію, перетворилося на задник. Завдяки додатковому підсвічуванню панно LED-барами, цей елемент було інтегровано у загальну сценографічну композицію: світлове акцентування дозволило підкреслити спрямованість заходу до мешканців міста та формуючи відчуття спільності й єдності харків'ян у контексті події.

Сходи біля панно стали частиною сцени, зробивши її багатоповерховою, на якій розташувався хор. Таке рішення сприяло створенню монументального художнього образу і утворювало живу вертикаль і візуально об'єднувало два світи небесний – сходи і земний – перон, та захоплюючи весь простір станції. Крім того, сценограф прорахував оптимальне розташування та розмір екранів, щоб не перекрити рух станції і стати продовженням вже існуючих елементів як світлові ікони в інтер'єрі Підземного храму. Перон, розташований між колонами, перед симфонічним оркестром був задіяний для рухливих мізансцен (курсанти, волонтери, солісти). Таке розташування сценічного майданчика було безпечним для пасажирів і не перешкоджало руху поїздів.

У візуально-світловому рішенні головну ставку зробили на чотири екрани, які взяли на себе роль провідних світлових та ідейних домінант: безперервне світло метрополітену, світло екранів та штучних свічок створювали сакральну атмосферу, трансформували приміщення станції у монумент пам'яті з візуальним контентом (відео, фотографії загиблих героїв).

Виявлені вищеописані характерні риси режисури ВР, який проходить у приміщенні подвійного призначення, дають змогу стверджувати,

що це комеморативний захід, в якому синтезована художню творчість та технічна точність, і базується даний проєкт на архітектурному мізансценуванні, акустичному моделюванні, мультимедійному наповненні та етичному осмисленні обмеженого простору метро. Мистецький концепт арт-проєкту змінює зміст простір метрополітену на центр пам'яті.

5. Було розроблено цілісну режисерську концепцію, яка спрацювала на головну ідею задуму – взаємопроникнення високого академізму і сучасної цифрової документалістики для розкриття теми стійкості українського народу рашистській навалі. Використання на заході «живого» академічного звуку провідних творчих колективів ХНАТОБ і Філармонії з урахуванням акустики станції «Історичний музей», перетворило підземний простір станції на Підземний храм. Вибір саме обраних музичних творів із репертуару хору і оркестру ХНАТОБ ті Академічного хору ім. В. С. Палкіна, створив монументальну основу заходу, яка в свою чергу надала трагедії харківської громади, позачасового масштабу.

Застосування мультимедійних технологій при подачі документальних матеріалів, стало містком до реальності сьогодення: поєднання музики і демонстрація на чотирьох екранах обличь загиблих героїв, персоніфікувала кожен ноту музичного матеріалу (ефект вікації). Інтерактивна участь глядачів у запланованих емоційно-ритуальних епізодах (Гімн, хвилина мовчання, «Героям Слава!», Молитва) довела ефективність концепція у консолідації харківської громади довкола національних цінностей. Синтез високого академізму і сучасної цифрової документалістики, трансформували простір харківського метрополітену у простір активної меморіальної дії.

6. Було створено детальний режисерський план, який складався з чіткої архітектоніки від особистої зав'язки в СМС-переписці до кульмінації під час «Реквієму» В. А. Моцарта.

7. Було здійснено постановку ВР, в якій кожний епізод працював на головну ідею заходу – герої не вмирають, доки лунає їхня симфонія у наших серцях і спогадах, спільна пам'ять стає могутньою трансформуючою силою, що перетворює нестерпний біль утрати на фундамент майбутньої перемоги.

8. Було визначено методи координації професійних колективів (ХНАТОБ і Філармонії) акустично складних умовах. Доведено, що за допомогою зонування звуку та використання екранів стали вирішальними у практичному вирішенні режисерського задуму.

9. Заключним етапом дослідження став зйомка та відеомонтаж заходу. Це дозволяє зберегти відеозапис як документ.

Практична реалізація ВР довела, що режисура під час воєнного стану, вимагає відповідальності та пошуку нових форм для консолідації громади і гідного вшанування пам'яті загиблих захисників.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бабенко В. А. Режисура театралізованих видовищ. Київ: КНУКіМ, 2011. 208 с.
2. Безклубенко С. Д. Мистецтво: терміни та поняття : енциклопедія. У 2 т. Т. 1 / Ін-т культурології НАМ України. Київ, 2008. 239 с.
3. Безклубенко С. Д. Основи режисури: навч. Посіб. Київ: КНУКіМ, 2007, 216 с.
4. Білаш О. С., Макарова З. С. Борис Георгійович Шарварко: принципи роботи і організаційна діяльність // АРТ-платФОРМА : альманах / Київ. муніцип. акад. естрад. та цирк. мистецтв. Київ, 2020. Вип. 2. С. 57–76. DOI: <https://doi.org/10.51209/platform.2.2.2020.57-76>.
5. Бойко О. М. Концерт як форма масового мистецтва: сучасні тенденції // Культура і сучасність. 2017. № 1. С. 33–38.
6. Засідання Ради оборони Харківської області : Протокол № 7 від 7 лип. 2023 р. / Харківська обласна військова адміністрація. URL: [https://asch2.donets-
osvita.gov.ua/wp-content/uploads/2023/07/protokol-7-rady-oborony.pdf](https://asch2.donets-osvita.gov.ua/wp-content/uploads/2023/07/protokol-7-rady-oborony.pdf) (дата звернення: 10.03.2026).
7. Зінченко О. Жанр реквієму в сучасній музичній культурі: соціальний та виконавський аспекти. // Культура України: зб. Наук.пр. /Харків. Держ. Академія. Культури – Харків, 2018.
8. Кісін В. Режисура як мистецтво та професія ; Життя. Актор. Образ: Із творчої спадщини. Київ : Видавничий дім "КМ Academia", 1999. 268 с.
9. Коверзнева А. Г. Методика роботи режисера над театралізованим заходом : навч. посібник. Київ : НАКККіМ, 2012.
10. Косінова О. М. Сценарна майстерність театралізованих видовищ : підручник / Нац. акад. кер. кадрів культури і мистецтв. Київ : НАКККіМ, 2018. 164 с.

11. Кривошея Т. Художньо-образні засоби вшанування пам'яті героїв у сучасних театральних заходах. // Культура і сучасність. 2021. №1.
12. Крипчук М. В. Тональний образ масового театралізованого видовища в контексті створення загальносценічного художнього образу // Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. 2018. № 1. С. 187–191. DOI: <https://doi.org/10.32461/2226-3209.1.2018.160346>.
13. Крипчук М. В. Сценічний простір просто неба як складова сучасного театралізованого видовища // Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. 2018. № 2. С. 229–233. DOI: <https://doi.org/10.32461/2226-3209.2.2018.162706>.
14. Кужельний О. П. Основи режисури театралізованих видовищ і свят : навч. посібник / Нац. акад. кер. кадрів культури і мистецтв. Київ, 2012. 140 с.
15. Макаренко О. І. Інноваційне трактування духовних жанрів меси і реквієму в сучасній українській музиці // Музикознавча думка Дніпропетровщини : зб. наук. ст. / Нац. всеукр. музична спілка, Дніпровська акад. музики. Дніпро, 2025. Т. 28, № 1. С. 136–145. DOI: <https://doi.org/10.33287/222481>.
16. Обертинська А. П. Основи теорії драми та сценарної майстерності: навчальний посібник / Держ. акад. кер. кадрів культури і мистецтв. Київ, 2002. URL: http://library.nakkkim.edu.ua:8080/libdoc/knugu/knygy2/teatr/obertynska_a_p_osnovy_teorii_dramy_ta_scenarnoi_maisternosty.pdf (дата звернення 14.04.2026)
17. Обертинська А. П., Голубцова Л. Ф. Основи режисури театралізованих масових вистав : навч. посібник / Держ. акад. кер. кадрів культури і мистецтв. Київ, 2002. 87 с.
18. Паві П. Видовищність // Словник театру / Патріс Паві ; Львів. нац. ун-т ім. І. Франка. Львів, 2006. С. 61.

19. Повалій Т. Л. Основи сценарно-режисерської діяльності : конспект лекцій / Сум. держ. ун-т. Суми, 2023. 107 с. URL: <https://essuir.sumdu.edu.ua/server/api/core/bitstreams/36c36c29-e99e-4f20-a8e3-7a5a47863ed7/content> (дата звернення: 10.03.2026).
20. Про правовий режим воєнного стану : Закон України від 12 трав. 2015 р. № 389. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/389-19#Text> (дата звернення: 10.03.2026).
21. Про День пам'яті захисників України, які загинули в боротьбі за незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України : Указ Президента України від 23 серп. 2019 р. № 621. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/621/2019#Text> (дата звернення: 10.03.2026).
22. Старшой О. М. Сценарій як літературна основа театралізованих форм в естрадному мистецтві // Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. 2020. № 2. С. 306–313. DOI: <https://doi.org/10.32461/2226-3209.2.2020.220613>.
23. Чернишевич Н. І. Масове видовище: символічний зміст та форми // Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку. Напрямок: Культурологія : наук. зб. / Рівн. держ. гуманіст. ун-т, Ін-т культурології НАМ України. Рівне, 2016. Вип. 23. С. 112–117.
24. Чжу Сюаньян. Жанр реквієму і траурно-ритуальна практика англіканської традиції // Музичне мистецтво і культура : наук. вісн. / Одес. нац. муз. акад. ім. А. В. Нежданової. Одеса, 2024. Вип. 40. С. 103-120. DOI: <https://doi.org/10.31723/2524-0447-2024-40-8>.
25. Чечель Н. П. Дискурс стилю в ретроспективі української видовищної і драматичної культури : дис. ... д-ра філософ. наук : спец. 17.00.01 «Теорія та історія культури» / Київ. нац. ун-т ім.Тараса Шевченка. Київ, 2005. 421 с.]

26. Шарварко Б. Г. Режисура театралізованого масового дійства : навч.-метод. посібник. Кив : ДАККиМ 2004. 124 с.

ДОДАТКИ

Додаток А

С Ц Е Н А Р І Й

вечору-реквієму, присвячений 4-й річниці повномасштабного вторгнення рф в Україну «Симфонія вічності»

Дата проведення: 24 лютого 2026 року

Місце проведення: станція метрополітену «Історичний музей» /сходи біля
панно «Пишаюся бути Харків'янином».

*Сценічний майданчик: з обох боків біля других та п'ятих колон (від сходів)
розташовані 4 мультимедійні екрани /2 м.ш. * 2,5 м.в./. По центру, перед
сходами, сидять учасники Симфонічного оркестру Харківського
національного академічного театру ім. Миколи Лисенка. Між 1-2, 2-3, 3-4
колонами перону стоять волонтери. У підніжжі 2 головних екранів
розташовані штучні свічки.*

11:00 -12:00 На екранах відео-заставка заходу.

12:00 _Лунає позивний у виконанні трубачів (дуету).

З обох боків панно на сходи виходять артисти Хору

Харківського національного академічного театру ім. Миколи Лисенка.

Дикторський текст: Чотири роки — час, протягом якого надія щодня
змагається з виснаженням. Життя в режимі постійного очікування, коли
кожен телефонний дзвінок, кожна смс змушує серце завмирати.

У фонограмі лунає телефонний дзвінок.

*На екранах транслюються переписки розмов: донька – папа, жінка –
чоловік, мама – син (у переписці мати не може зв'язатися з сином).*

*По завершенні телефонної переписки «мати-син» у запису звучить вірш-
звернення загиблого сина до матері «Мамо, я хочу жити.*

На екрані тематичний відеоряд.

На центр майданчика перед оркестром виходить вокалістка в образі матері.

По завершенні вірша лунає фонограма пісні «Реквієм».

1. «Реквієм» (з репертуару Т. Власна) у виконанні Заслуженої Артистки естрадного мистецтва України Ольги Полежаки.

на екранах транслюється тематичний відеоряд.

По завершенні пісні «Реквієм» звучить метроном у виконанні оркестру.

Хвилина мовчання – на екранах – «Свіча пам'яті».

Ведучий: Імена героїв навіки закарбувались у наших серцях. Наше майбутнє не зламати, бо його основа – це невтомна воля до свободи незалежної України.

Звучить «Державний гімн України» у виконанні хору Харківського національного академічного театру ім. Миколи Лисенка, головний хормейстер - Заслужений діяч мистецтв України Олексій Чернікін та у супроводі Симфонічного оркестру Харківського національного академічного театру ім. Миколи Лисенка, диригент Юрій Дяченко.

На екранах – прапор України.

По закінченні гімну – на екранах заставка заходу.

ВЕДУЧИЙ: Слава Україні! Героям Слава! Понад 1461 днів волелюбства, 208 тижнів – стійкості, 48 місяців – мужності, 4 роки – боротьби. 24 лютого 2022 року Україна і світ здригнулися від слова – війна. Та ми, українці - є втіленням мужності та стійкості для всього світу! У серці кожного українця, кожного харків'янина живе пам'ять про воїнів, що боронили нашу країну від ворога. Ми шануємо пам'ять полеглих Героїв України, Героїв незламного міста Харкова. Ми безмежно вдячні і пам'ятаємо їх подвиг. До слова запрошується, Харківський міський голова Ігор ТЕРЕХОВ.

Виступ І.О. Терехова.

ВЕДУЧИЙ: Дякуємо Ігорю Олександровичу.

І.О. Терехов доєднується до глядацької аудиторії.

ВЕДУЧИЙ: Ми вдячні кожному хто боронить нашу Державу! 24 лютого оголошено Національним днем молитви. Боже, храни наших воїнів! Боже

великий, єдиний, нам Україну храни!

2. М. Лисенко «Молитва за Україну»

Виконує хор та симфонічний оркестр Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, диригент Юрій Дяченко.

По завершенні музичної композиції на екранах – заставка заходу.

ВЕДУЧИЙ: Втрата, яка болить кожному з нас... Полеглі Герої не вмирають, вони продовжують боронити нас з небес! Квіти, як символ нашої шани, Героям України!

На рівні третіх колон платформи, дві пари курсантів з кадетського корпусу несуть корзини з квітами, у кольорах державного прапора України, встановлюють їх у підніжжя двох головних екранів. На екранах – трансляція фотографій полеглих воїнів з Харкова.

3. В. Моцарт «Реквієм» 7 частина «Lacrimosa»

Виконує хор та симфонічний оркестр Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, диригент Юрій Дяченко, головний хормейстер – Заслужений діяч мистецтв України Олексій Чернікін.

4. «Плине кача» у виконанні Микити Маринчака та хору Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка. Диригує головний хормейстер, заслужений діяч мистецтв України Олексій Чернікін.

5. М. Скорик «Мелодія»

У виконанні Симфонічного оркестру Харківського національного академічного театру ім. Миколи Лисенка, диригент Юрій Дяченко.

6. М. Стецюн «Елегія»

Виконує симфонічний оркестр Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, диригент Юрій Дяченко.

7. Т. Альбініні «Adagio»

Виконує симфонічний оркестр Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, диригент Юрій Дяченко.

8. *Сл. Т. Шевченка, мелодія Д. Крижанківського «Рече та стогне Дніпр широкий» в обробці А. Авдієвського*

Виконує хор та симфонічний оркестр Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, диригент Юрій Дяченко.

9. *Р. Глієр Концерт для голоса з оркестром (1 ч.) (вокал-оркестр)*

Виконує заслужена артистка України Олена Старікова у супроводі симфонічного оркестру Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, диригент Юрій Дяченко.

10. *Українська народна пісня «Чорна рілля».*

У виконанні хору Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, соліст Олександр Сергієні. Диригує головний хормейстер, заслужений діяч мистецтв України Олексій Чернікін.

11. *Золтан Алмаші «Місто Марії» (присвята місту Маріуполю)*

Виконує симфонічний оркестр Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, диригент Юрій Дяченко.

12. *Сл. О. Ніконенка, муз. П. Майбороди «Дума»*

Виконує заслужений артист України Володимир Козлов у супроводі симфонічного оркестру Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, диригент Юрій Дяченко.

13. *Й. С. Бах «Арія»*

Виконує симфонічний оркестр Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, диригент

Юрій Дяченко.

14. Ю. Шевченко. Парафраз на мелодію М. Вербицького «Ми є»

Виконує Віра Литовченко у супроводі симфонічного оркестру

Харківського національного академічного театру опери та балету

імені Миколи Лисенка, диригент Юрій Дяченко.

На екрані заставка заходу. Артисти симфонічного оркестру встають.

ВЕДУЧИЙ: Пам'ять про воїнів, які загинули за незалежність та цілісність України, живе і буде жити в серці кожного українця. Разом зі всіма харків'янами, пам'ять полеглих воїнів вшановують: артисти Симфонічного оркестру під орудою диригента Юрія Дяченка та артисти хору, головний хормейстер – Заслужений діяч мистецтв України Олексій Чернікін, Харківського національного академічного театру імені Миколи Лисенка, Заслужена Артистка естрадного мистецтва України Ольга Полежака.

Артисти симфонічного оркестру разом з артистами хору, диригентом та хормейстером Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка залишають сценічний майданчик.

З обох боків виходять учасники Академічного хору імені В'ячеслава Палкіна

Харківської обласної філармонії, Художній керівник Андрій Сиротенко,

Головний Хормейстер Тетяна Герасимчук.

ВЕДУЧИЙ: Артисти Академічного хору імені В'ячеслава Палкіна Харківської обласної філармонії, Художній керівник Андрій Сиротенко, Головний Хормейстер Тетяна Герасимчук.

Країна - свободи, незламності, сили, духу для всього цивілізованого світу. Повага кожному волонтеру, який допомагає армії та людям, що опинилися у біді. Слова підтримки тим, хто потрапив до ворожого полону. 12 років загарбництва, чотири роки повномасштабного вторгнення – як епоха, епоха від слабкої надії до абсолютної впевненості, епоха згуртованості.

У запису звучить вірш «24 лютого сталося вчора» - на екрані тематичний відеоряд.

Блок музичних творів у виконанні Академічного хору імені В'ячеслава Палкіна

Харківської обласної філармонії. (8 творів - акапельно)

- 1. М.Шух "Тиха молитва"*
 - 2. К.Стеценко "Благослови, Душе моя"*
 - 3. А.Ведель концерт 18 "Днесь Владико"*
 - 4. М.Леонтович "Отче наш" із Літургії*
 - 5. І.Гайденко "Ой, ти пташко, жовтобока" на вірші Г.Сковороди*
 - 6. О.Кошиць "Була вдовоюка"*
 - 7. М.Леонтович "Прелюдія "*
- На екрані заставка заходу.*

Учасники Академічного хору імені В'ячеслава Палкіна Харківської обласної філармонії залишають сценічний майданчик.

З обох боків панно на сході виходять артисти Хору

Харківського національного академічного театру ім. Миколи Лисенка, артисти Симфонічного оркестру займають свої місця, диригент Сергій Горкуша.

ВЕДУЧИЙ: Велика вдячність захисникам і захисницям Збройних Сил України, які щоденно ризикують і стоять за нашу волю і незалежність та цілісність нашої держави. Ми, українці, сильна та незламна нація у вільній країні, об'єднані вірою у нашу Перемогу!

Кожне ім'я — це історія мужності, відваги та патріотизму. Це рана, яка ніколи не загоїться, бо ми втратили сміливих воїнів, які стали щитом для нашої свободи. Полеглим Героям вічна пам'ять і шана...

У запису звучить вірш «Янголи без зброї» - на екрані тематичний відеоряд.

В.Моцарт "Реквієм" (55 хв.)

Виконує хор та симфонічний оркестр Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, диригент Сергій Горкуша, головний хормейстер - Заслужений діяч мистецтв України Олексій Чернікін.

На екрані заставка заходу.

Артисти Симфонічного оркестру встають.

ВЕДУЧИЙ: У концерті-реквіємі звучали музичні композиції у виконанні:

Симфонічного оркестру Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, диригенти Юрій Дяченко та Сергій Горкуша;

Хору Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, головний хормейстер - Заслужений діяч мистецтв України Олексій Чернікін;

Солістів – заслужених артистів України Олени Старікової та Володимира Козлова, Заслуженої Артистки естрадного мистецтва України Ольги Полежаки,

Микити Маринчака, Олександра Сергієні, Віри Литовченко.

Генеральний директор-художній керівник Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, заслужений діяч мистецтв України Ігор Тулузов.

Головний режисер Харківського національного академічного театру опери та балету імені Миколи Лисенка, заслужений діяч мистецтв України Армен Калоян.

У концерті-реквіємі звучали музичні композиції у виконанні:

Академічного хору імені В'ячеслава Палкіна Харківської обласної філармонії, Художній керівник Андрій Сиротенко, Головний Хормейстер Тетяна Герасимчук.

Директор «Харківської обласної філармонії», народний артист України Юрій Янко.

Ми, українці, сильна та незламна нація у вільній країні, об'єднані вірою у нашу Перемогу!

Слава Україні! Героям Слава!

Симфонічний оркестр, разом з хором Харківського національного академічного театру ім. Миколи Лисенка, диригентом Сергієм Горкушою,

*головним хормейстером Олексієм Чернікіним та солістами промовляють
разом:*

«Героям Слава!».

Артисти Оркестру, Хору та солісти залишають сценічний майданчик.

ВЕДУЧИЙ: Шановні Харків'яни, ми вдячні кожному хто разом з нами сьогодні вшановує пам'ять загиблих Героїв нашого міста.

До вісімнадцятої години на екранах транслюватимуться воїни, що назавжди залишатимуться у нашій пам'яті. Пошана полеглим Героям.

На екранах – трансляція фотографій полеглих воїнів з Харкова.

*До 18.00 - звучить класична музика сумного характеру у запису,
на екранах – транслюються фотографії полеглих воїнів Харкова.*

Афіша заходу

Тривалість номерів та відеопереходів

- Позивний (трубачі) — 00:00–00:35
- Дикторський текст — 00:35–00:55
- Телефонний дзвінок / відео-СМС — 00:55–02:08
- Вірш «Мамо, я хочу жити» — 02:08–04:05
- Тетяна VLASNA — «Реквієм» — 04:06–09:15
- Хвилина мовчання — 09:15–10:22
- Ведучий (текст) — 10:23–10:40
- Державний Гімн України — 10:40–12:37
- Ведучий (текст) — 12:37–13:37
- Виступ І. О. Терехова — 13:40–16:35
- Ведучий (короткий текст) — 16:35–17:00
- Микола Лисенко — «Молитва за Україну» — 17:02–20:04
- Ведучий (текст) — 20:05–20:25
- Церемонія покладання квітів — 20:26–20:40
- В. А. Моцарт — «Lacrimosa» — 20:42–24:48
- «Плине кача» — 25:00–30:35
- Мирослав Скорик — «Мелодія» — 30:40–34:09
- Томазо Альбіноні — «Adagio» — 34:12–42:16
- Рейнгольд Глієр — Концерт (І частина) — 42:18–47:44
- Ведучий (текст) — 47:45–49:02
- Вірш «24 лютого сталося вчора» (відео) — 49:03–51:10
- Блок хору ім. Палкіна (акапельно) — 51:12–57:26
- Ведучий (текст) — 57:30–57:56
- Вірш «Янголи без зброї» (відео) — 57:57–59:42
- Ведучий (текст) — 59:48–01:00:17
- В. А. Моцарт — Requiem in D minor, K.626 — 01:00:19–01:21:40

Ведучий (фінальні слова) — 01:21:41–01:23:45

Додаток Г

Актори та їх кількісний склад

<i>№</i>	<i>Категорія</i>	<i>Колектив / Виконавці</i>	<i>Кількість</i>	<i>Примітки</i>
1	Хор	Хор ХНАТОБ ім. М. Лисенка	40–45 осіб	
2	Оркестр	Симфонічний оркестр ХНАТОБ ім. М. Лисенка	40–45 осіб	
3	Камерний хор	Академічний хор ім. В. С. Палкіна	12–16 осіб	Харківська обл. філармонія
4	Солісти	О. Полежака, О. Старікова, В. Литовченко, М. Маринчак	4 особи	Вокалісти
5	Ведучий	—	1 особа	
6	Кадети	—	8–12 осіб	Церемонія покладання квітів
7	Диригенти	Юрій Дяченко, Сергій Горкуша	2 особи	
8	Хормейстери	Олексій Чернікін, Тетяна Герасимчук	2 особи	

Додаток Д

Виписка на костюми

Назва	Опис костюму	Сценографія
Костюми для виступу хору ХНАТОБ 		
Жінки	у класичних чорних довгих сукнях (довжина до підлоги), доповнених оксамитовими жилетками, оздобленими вишитим золотим рослинним орнаментом.	Виступ хору ХНАТОБ
Чоловіки	У концертних чорних костюмах класичного крою: чорні піджаки, білі сорочки, чорні метелики, чорні брюки та класичне взуття.	Виступ хору ХНАТОБ
Симфонічний оркестр ХНАТОБ Вбрання витримане у єдиній стриманій стилістиці, що забезпечує візуальну цілісність виконавського складу 		
жінки	У чорних концертних сукнях або ансамблях темного кольору.	

чоловіки	У чорних костюмах (піджаки, брюки), білих сорочках	
Костюми Академічного хору ім. В. С. Палкіна 		
Жіночий склад	У довгих концертних сукнях темно-синього кольору, прямого або злегка розширеного силуету. Верхня частина суконь оздоблена блискучими декоративними елементами (пастками), що формують стриманий сценічний акцент у верхній зоні костюму. Загальна стилістика витримана у єдиній кольоровій гамі	Виступ Академічного хору ім. В. С. Палкіна
Чоловічий склад хору	У класичних концертних костюмах чорного кольору: піджаки, брюки, білі сорочки, чорні метелики. Вбрання відповідає академічному хоровому дрес-коду та забезпечує стилістичну єдність із жіночим складом.	Виступ Академічного хору ім. В. С. Палкіна
Диригент	У концертному костюмі чорного кольору: піджак і брюки класичного крою, що відповідає загальноприйнятим вимогам сценічного вигляду диригента та не відволікає увагу від виконавського процесу.	Виступ Академічного хору ім. В. С. Палкіна

Солісти		
Солістка Олена Старікова	У довгій концертній сукні чорного кольору вільного силуету, з відкритою лінією декольте та довгими рукавами; образ стриманий, без надмірних декоративних елементів, відповідає загальній траурно-реквіємній стилістиці заходу. 	твір Р. Глієра.
Солістка Ольга Полежака	Виступає у довгій концертній сукні чорного кольору лаконічного крою, з довгими рукавами, декорованими світлими орнаментальними елементами. Сценічний образ витриманий у стриманій колористичній гамі та відповідає загальній концепції концертно-реквіємної дії. 	«Реквієм»
Костюм ведучого	У класичному концертному костюмі чорного кольору: піджак прямого крою, чорна сорочка без краватки або метелика, чорні брюки. Образ витриманий у стриманій темній гамі, без декоративних елементів, що	Протягом усього концерту.

	відповідає загальній реквіємній стилістиці заходу. 	
Курсанти	Білий одnobортний кітель приталеного силуету на гудзиках установленого зразка, та штани білого кольору класичні установленного зразка згідно до ТС МОУ	Хвилина мовчання

Додаток Е

Виписки на реквізит

Назва реквізиту	Кількість	На сцені	За сценою	На руки акторам
свічки	12 шт.	Біля екранів		-
Корзини з квітами	2 шт.	Біля екранів		-

Додаток Ж

Фотозвіт

Посилання на відео концерту**Повне відео концерту**

[https://drive.google.com/file/d/12K8rghbiXSPetoji5kOAGEbDCd73-qWT/view?usp=drive link](https://drive.google.com/file/d/12K8rghbiXSPetoji5kOAGEbDCd73-qWT/view?usp=drive_link)

Тизер відео концерту

[https://drive.google.com/file/d/1KTIV5HbaocrqZ9kYHOKmlmvw-p0tmPKZ/view?usp=drive link](https://drive.google.com/file/d/1KTIV5HbaocrqZ9kYHOKmlmvw-p0tmPKZ/view?usp=drive_link)